

بسمه تعالی
مجلس شورای اسلامی
دوره اول - سال اول
۱۳۵۹ - ۱۳۶۰

شماره ترتیب چاپ ۳۱۰

شماره ۱۸۰۱۲

تاریخ ۶۰/۲/۳۰

حجت الاسلام آقای هاشمی رفسنجانی
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لايه راجع به دولتی کردن بازرگانی خارجی که در جلسه مورخ ۶۰/۲/۲۱ هیات وزیران به تصویب رسیده است همراه با اسانامه موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی و اسانامه شرکت‌های خدمات بازرگانی و اسانامه مراکز صدور و ۳ نمودار مربوط به پیوست تقدیم و تقاضای تصویب آنرا دارد .

نخست وزیر

محمد علی رجائی

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

بسمه تعالی

مقدمه

انقلاب بویا و پیرتوان اسلامی ایران ، در پی براندازی رژیم ضد اسلامی طاغوت ، به جهانیان صلا داد که عزم آن دارد که با تحقق نظام ولای اسلامی ، نشان دهد که تنها با چراغ وحی و در طریق حق میتوان خواستهای روح تعالی جوی انسانی را بر آورد و جامعه را بر پایه حق و عدالت و بویا در مسیر رشد بنا کرد .

نیو به چنین آرمان والا ئی ، مستلزم آن بود که در هر گام ، بر اصولی بجامانده از سالها ستم بتازد و بر نهادهای بنا شده بر روابط شرک آمیز و غیر اسلامی بر آشوبد ، و این چنین بود که در دو سال پس از انقلاب ، دمامد حرکت‌های اصیل و دگرگون ساز اسلامی را در تغییر بنیادین

روابط فرهنگی - سیاسی - اقتصادی جامعه‌مان شاهد بوده‌ایم .
 در اقتصاد وابسته و شیرازه‌گسسته‌ای که طاغوت بر جامعه‌ما تحمیل کرده بود ، بقیمت
 چیاول سرمایه‌نسلهای این ملت و نابودی زراعت و صنعت این کشور ، ایران بازارگسترده‌ای
 شده بود برای انواع کالاها ی خارجی و به این ترتیب بازگانی خارجی ایران ، به اساسی ترین
 ابزار سلطه اقتصادی استثمارگران و وسیله‌ای برای نفوذهای سیاسی و القانات فرهنگی ،
 تبدیل گشته بود .

بدین سان منابع تحت الارضی و ذخائر ارزی مملکت به تاراج بیگانگان میرفت تا
 مصنوعات آنان بی بازار نماند و کشور ما در تا مین ابتدائی ترین نیازهای اقتصادی به بیگانگان
 وابسته شود و جامعه ما به فرهنگ غربی خو بگیرد و الگوی مصرف تحمیلی را بپذیرد و قشور
 معدودی با برخورداری از اجازه‌های اکثرا اختصاصی واردات با تحمیل قیمت‌های بی حساب و
 انحصاری بدرآمدهای کلان دست یابند و بر عمق بیعدالتی جامعه بیفزایند و به انگیزه سود
 هر چه بیشتر از راه بی دردسر واردات ، شیرازه صنعت ملی را از هم بگسلند و نهایتا امت
 محروم بار همه سود جوئیهای بنجل فروشان خارجی و محتکران ودولان بیکاره داخلی را
 بدوش بکشد .

در این روابط ناسالم ، انقلابی میبایست ، و جمهوری اسلامی را طرحی نویی شایست . . .
 و خبرگان ملت ، در قانون اساسی مصوب امت چنین طرحی افکندند .
 اصل ۴۴ قانون اساسی با تقسیم نظام اقتصادی بر پایه ۳ بخش دولتی ، تعاونی و خصوصی ،
 صریحا بازگانی خارجی را جزء بخش دولتی قرار داده و آنرا بصورت مالکیت عمومی و در اختیار
 دولت اعلام کرد .

تصویب این اصل در مجمعی که فقیهان و اسلام شناسان متعددی در آن حضور و فعالیت
 داشتند و تایید بعدی قانون اساسی توسط مراجع تقلید و نهایتا تصویب رهبر انقلاب ،
 امام خمینی انطباق آنرا با موازین فقه اسلامی گواهی داد .
 روشن است که آنچه در باب تجارت فقه ، مورد توجه است ، تا مین نیاز مردم و جریبان
 امور نظام اجتماعی است و حصول این منظور ، مخصوص بشکل خاصی نمیباشد (۱) و اگر شکل
 خاصی از آن مثل دخالت افراد مختلف در آن ، به مضار و مفسداتی در اقتصاد جامعه بیانجامد آن
 شکل طرد میگردد و در اینصورت دولت عهده دار این واجب کفائی میشود .

فتوای امام خمینی نیز در این مورد صریح است که "امام علیه السلام و والی مسلمین
 میتواند در جهت مصلحت مسلمین ، تعیین نرخ یا انحصار تجارت کند یا تصمیماتی در صنعت

و غیره بگیرد که به نظام و صلاح جامعه مربوط میشود. " (۲) باین ترتیب وقتی والی مسلمین ، زیانهای اقتصادی ، سیاسی و اجتماعی سیستم دخالت بخش خصوصی در تجارت خارجی را ببیند و تنها راهچاره را در برانداختن این شیوه انحصاری - که تنها در اختیار عده مخصوصی است میباید و مصلحت جامعه و بیت المال را در این می بیند که استفا دماز ذخائر ارزی بین المال تنها در اختیار دولت و در جهت مصلحت عموم امت باشد و دولت با خدمت گرفتن عناصر مرامین و متعهد تنها بصورت کارگزار ملت عمل کند ، فقه به او اجازه اعمال این تشخیص مصلحت را میدهد . و خبرگان امت و عموم ملت و رهبر نهضت ، بر چنین تشخیصی صحه گذارده اند .

در جهت اجرای این اصل قانون اساسی ، مجلس شورای اسلامی در جلسه روز ۲۶/۱۲/۵۹ وظیفه تهیه لایحه مربوطه را با تعیین مهلت دو ماهه بعهده دولت گذارد و شورای نگهبان نیز در تاریخ ۲۸/۱۲/۵۹ عدم مغایرت این امر با قانون اساسی اعلام داشت .

وزارت بازرگانی در پی ارجاع این وظیفه مهم بدنبال مطالعات و اقداماتی که در یکسال و نیم گذشته در جهت انجام بررسیهای لازم و تهیه طرحهای مختلف و شروع به تجربیاتی در این زمینه صورت داده بود ، کمیتهای شگافه ای برای بررسیهای هر چه دقیقتر و تهیه طرح نهائی تشکیل داد که در زمینههای تحقیقات اسلامی ، بررسی نظرات مردم ، خبرگان ، فقها ، صاحب نظران ، روزنامهها ، احزاب و همچنین مطالعه تجربیات کشورهای دیگر در دولتی کردن بازرگانی خارجی ، تشکیلات مالی و اداری مراکز مربوطه ، رابطه آن با سازمانهای دیگر دولتی ، مساله توزیع و صادرات ، تحقیقات گسترده ای انجام دادند که چکیده ای از حاصل این تحقیقات در گزارش توجیهی و ضما تم این لایحه تقدیم میگردد .

- (۱) بعنوان نمونه مرحوم شهید ثانی در کتاب المتاجر شرح لعمه در تقسیم تجارت به احکام خمس ، نوع واجب آنرا تنها در موردی میداند که ما را معاش کسی متوقف بر آن باشد و دیگر مطلق امر تجارت برای تامين نیاز جامعه که واجب کفائی است (و مطلق التجاره التي يتم بها نظام النوع - الانسانی فان ذالک من الواجبات الکفائیه...) - شرح لعمه صفحه ۳۱۲ .
- (۲) تحریر الوسیله جلد ۲ البحث حول المسائل المستحدثه صفحه ۶۲۶ (السابع الامام علیه السلام والی المسلمین ان یعمل ما هو صلاح للمسلمین من تثبیت سعر او صنعه او حصر تجارها و غیرها مما هو دخیل فی النظام و صلاح للجامعه) .

جهات و نکاتی که در تنظیم این لایحه در نظر گرفته شده اند عمدتاً بر این پایه بوده است که اساساً از معیارهای اسلامی الهام گرفته شود و احکام فقه اسلامی مورد رعایت و توجه قرار گیرد و بر این اساس نظام اقتصادی و روابط بازرگانی جمهوری اسلامی ایران با کشورهای دیگر به سمت استقلال اقتصادی و ایجاد روابط عزتمندانه و سالم سوق یابد. بدین منظور با ملاحظه مشکلات و موارد توفیق یا عدم توفیق در تجربیات کشورهای دیگر، برای مسائل محتمل آینده چاره اندیشی شود. همچنین با توجه به معیارهای مردمی انقلاب، مراکز دولتی تأکید تام بر بهره گیری از نیروهای مالی و انسانی مردمی داشته باشند. تجربه یکساله مراکز تهیه و توزیع نیز که بر اساس مصوبه شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران تأسیس و شروع بکار کرده اند، در نظر گرفته شده است. و بدین نکته مهم نیز عنایت شده که سازماندهی و برنامه ریزی نظام جدید به شکلی باشد که جریان امور در تامين نیازهای وارداتی مملکت دچار وقفه و اشکال نگردد و مجموعاً اقدام قاطع در دولتی کردن بازرگانی خارجی چنان سنجیده و دقیق در قلمرو خود صورت پذیرد که بر مبنای اصول اقتصادی اسلام و تأکیدات قانون اساسی - منجمله اصل ۴۳ آن - دولت بصورت یک کارفرمای بزرگ مطلق در نیاید و کنترل اقتصاد و منجمله توزیع داخلی تماماً دولتی نگردد.

امید است که با توفیق الهی و عنایات حضرت ولی عصر (عج) تصویب و اجرای این لایحه، جمهوری اسلامی جوان ما را گامی دیگر به نظام عدل اسلامی نزدیک سازد و زمینه ساز رشد جامعه مادر مسیر تعالی انسانی در تقرب به الهی گردد.

لایحه راجع به دولتی کردن بازرگانی خارجی

ماده ۱- بمنظور اجرای بخش اول اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، موضوع دولتی کردن بازرگانی خارجی، وزارت بازرگانی موظف است مراکز و شرح ذیل را بر اساس این قانون و مقررات اساسنامه های نمونه ضمیمه که به تصویب مجلس شورای اسلامی ایران خواهد رسید تشکیل دهد.

الف - مراکز برای خرید کالا، مواد و خدمات بازرگانی از خارج از کشور، که از این پس در این قانون به اختصار (مراکز خرید) نامیده میشوند.

ب - مراکز برای صدور کالا، مواد و خدمات بازرگانی به خارج از کشور، که از این پس در این قانون به اختصار (مراکز صدور) نامیده میشود.

تبصره ۱- هر یک از مراکز موضوع بند (الف) و (ب) ماده یک، عنداللزوم با پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجامع عمومی مربوطه میتوانند در یکدیگر ادغام شوند، که در این صورت به مرکز بازرگانی خارجی موضوع فعالیت آنها تغییر نام یافته و اساسنامه مربوطه با توجه به اساسنامه‌های مرکز صدور و خرید موضوع این ادغام، توسط وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب کمیسیون امور بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران خواهد رسید.

تبصره ۲- از این پس در این قانون به اختصار بجای ((مراکز خرید و مراکز صدور)) و ((کالا، مواد و خدمات بازرگانی)) به ترتیب ((مراکز)) و ((کالا)) آورده میشود.

ماده ۲- تشخیص تعداد مراکز، موضوع فعالیت و تغییر در موضوع فعالیت هر مرکز با پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی مربوطه خواهد بود.

تبصره - بمنظور ایجاد رقابت بین دستگاه‌های دولتی خریدار و مراکز مختلفه خرید با یکدیگر در بازارهای بین‌المللی، وزارت بازرگانی مکلف است حداکثر برای یکصد قلم کالا‌های وارداتی مورد نیاز کشور، حداقل سه مرکز خرید را مورد بهره‌برداری قرار دهد.

ماده ۳- هر یک از مراکز دارای شخصیت حقوقی، استقلال مالی، آداری و استخدامی میباشد و به شکل شرکت سهامی که کلیه سهام آن متعلق به دولت و وابسته به وزارت بازرگانی است، تشکیل و اداره میگردد.

تبصره ۱- آئیننامه‌های مالی و معاملاتی، آداری، استخدامی و اجرائی مراکز باید حداکثر ظرف مدت ۴ ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب هیات وزیران برسد و هرگونه تغییرات بعدی در آنها منوط به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب هیات وزیران میباشد.

تبصره ۲- مراکز در مواردیکه قانون صراحتاً مقرر نماید از شمول قوانین و مقررات مربوط به وزارتخانه‌ها، شرکتها، موسسات دولتی و وابسته بدولت و قانون محاسبات عمومی و قانون استخدام کشوری مستثنی بوده و در مواردیکه در این قانون و اساسنامه‌های مربوطه پیش بینی نشده باشد تابع قانون تجارت میباشد.

ماده ۴- هر یک از مراکز طبق اساسنامه دارای ارکان ذیل میباشد:

۱- مجمع عمومی

۲- هیات مدیره

۳- مدیر عامل

۴- حسابرس (بازرس)

تبصره ۱- مجمع عمومی هر یک از مراکز متشکل از وزیر بازرگانی بعنوان رئیس مجمع عمومی،

وزیر امور اقتصاد و دارائی، وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر امور خارجه و رئیس کل بانک مرکزی ایران میباشد.

تبصره ۲- حدود وظایف و اختیارات ارکان هر مرکز و سایر موضوعات مربوطه، در اساسنامه مراکز تعیین خواهد شد.

ماده ۵- شورای بنام شورای عالی مراکز بعنوان نماینده مجامع عمومی مراکز مرکب از هفت عضو (معاون وزارت بازرگانی بعنوان رئیس شورا و چهار عضو موظف به پیشنهاد دوزیر بازرگانی، یک عضو به پیشنهاد دوزیر امور اقتصاد و دارائی و یک عضو به پیشنهاد دوزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه و تصویب اکثریت وزرای مجامع عمومی مراکز) بمنظور،

الف - نظارت بر حسن جریان و ایجاد هماهنگی در امور مراکز،

ب - نظارت بر اجرای سیاستها و حفظ منشی های کلی تعیین شده توسط وزارت بازرگانی

و مجامع عمومی مراکز.

ج - انجام سایر وظایفی که طبق مقررات اساسنامهها، آئین نامه اجرائی و سایر

آئین نامه های مربوطه این قانون بمعهده این شورا واگذار میشود.

تشکیل میگردد، چگونگی تشکیل و سایر موضوعات مربوطه به شورای عالی مراکز بر اساس مقررات آئین نامه اجرائی این قانون میباشد.

ماده ۶- وزارت بازرگانی مکلف است مراکز خرید کلیه کالاهای وارداتی مورد نیاز کشور و

نیز مراکز صدور کلیه کالاهای صادراتی کشور را حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از تصویب

اساسنامه های مراکز، تشکیل دهد.

تبصره ۱- کالاهای تسلیم حاتی و فرآورده های نفتی مشمول مفاد این ماده نمیشود.

تبصره ۲- وزارت بازرگانی عنداللزوم میتواند پس از انقضای مدت مذکور در این ماده

بمنظور تفکیک موضوع فعالیت هر مرکز، مرکزی را مراکز جدیدی با تصویب هیات وزیران تشکیل دهد.

ماده ۷- بودجه سالانه هر مرکز پس از تصویب مجمع عمومی آن قابل اجرا میباشد.

تبصره ۱- هزینه های هر مرکز منحصرأ از محل درآمدهای همان مرکز تا مین خواهد شد.

پیش بینی و پرداخت هر مبلغی به مراکز خرید بعنوان هزینه های جاری از محل بودجه عمومی کل کشور مجاز نیست.

تبصره ۲- هرگونه کمک مالی مراکز از محل درآمدها و اندوخته های آنها بیکدیگر در سوارد

ضروری با پیشنهاد شورای عالی مراکز و تصویب مجامع عمومی مربوطه بلامانع میباشد.

تبصره ۳- مراکز بمنظور حسن انجام امور تجاری خود و تشویق کارکنان به تلاش و ابتکار در جهت حفظ منافع کشور و روش پرداخت یاداش متناسب با کار و ابتکار و براساس اصول اسلامی توزیع درآمد را ببنحوی که در آئین نامه استخدامی آنها پیش بینی میشود، معمول میدارند.

ماده ۸- هر مرکز خرید مکلف است پس از تشکیل حداکثر ظرف مدت چهار سال، خرید کلیه مقادیر وارداتی مورد نیاز کشور، از هریک از اقلام کالاهای موضوع فعالیت خود را، انجام دهد. تبصره ۱- هر مرکز خرید مکلف است نام و نوع آن قسمت از کالاهای موضوع فعالیت خود را، که را سا عهده دار خرید کلیه مقادیر مورد نیاز کشور از آن کالاها، میگردد، پس از تأیید شورای عالی مراکز و تصویب مجمع عمومی خود جهت اطلاع عموم اعلام نماید.

تبصره ۲- درآمد تصدیی خرید کلیه مقادیر کالاهای وارداتی مورد نیاز کشور، از هریک از اقلام کالاهای موضوع فعالیت هر مرکز اولویت های ذیل بر حسب مورد بایستی ملحوظ گردد.

الف - اولویت تصدیی امر خرید بر حسب واردکنندگان کالا.

۱- کالاهائی که توسط بخش خصوصی از خارج از کشور خریداری میشود.

۲- " " " تعاونی

۳- " " " دولتی

ب - اولویت تصدیی امر خرید بر حسب نوع کالا.

۱- کالاهای مصرفی

۲- کالاهای واسطه ای

۳- کالاهای سرمایه ای

ج - اولویت تصدیی امر خرید بر حسب بالابودن نسبی ارزش کالا.

تبصره ۳- تا زمانی که هر مرکز خرید، خرید کلیه مقادیر وارداتی مورد نیاز کشور از هریک از اقلام کالاهای موضوع فعالیت خود را، سا بعده نگرفته است، خرید آن کالاهای توسط سایرین از خارج از کشور، منحصر با نظارت و کنترل آن مرکز بعمل خواهد آمد، حدود شرایط و چگونگی نظارت و کنترل درآمد این نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد.

تبصره ۴- وزارتخانهها، سازمانها، موسسات و شرکتهای دولتی که طبق قوانین خاص عهده دار خرید کالاهای مورد نیاز موضوع فعالیت خود از خارج از کشور میباشد، نمیتوانند را نسبت به خرید آن کالاها در حدود سهمیه های تعیین شده توسط وزارت بازرگانی اقدام نمایند.

تبصره ۵- کارخانجات و شرکتهای صد درصد ملی شده و صادره شده و وابسته بدولت و نهادهای انقلابی (به تعیین مجلس شورای اسلامی جمهوری اسلامی ایران) میتوانند با

پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب هیات وزیران مشمول مفاد تبصره ۴ این ماده بشوند .
ماده ۹- پس از تشکیل هر مرکز صدور ، تا زمانیکه آن مرکز ، صدور کلیه مقادیر مجاز هر
یک از کالا های صادراتی موضوع فعالیت خود را طبق برنامه زمان بندی مندرج در تبصره یک
این ماده را سابقا بعهده نگرفته است ، صدور آن کالاها توسط سایرین منحصر بانظارت و کنترل
آن مرکز بعمل خواهد آمد . حدود ، شرایط و چگونگی نظارت و کنترل در آئیننامه اجرائی
این قانون پیش بینی خواهد شد .

تبصره ۱- برنامه زمان بندی شده مندرج در این ماده حداکثر ظرف مدت ۲ سال پس از
تشکیل هر مرکز صدور ، توسط آن مرکز تهیه و پس از تایید شورای عالی مراکز و مجمع عمومی آن
مرکز به تصویب کمیسیون بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران خواهد رسید .
تبصره ۲- نوع و مقدار مجاز کالا های صادراتی موضوع فعالیت مراکز صدور ، همه ساله
توسط وزارت بازرگانی تعیین و به آنها ابلاغ خواهد شد .

تبصره ۳- وزارتخانه ها ، سازمانها ، موسسات و شرکتهای دولتی و وابسته بدولت که
طبق مقررات خاص عهده دار صدور کالا های موضوع فعالیت خود به خارج از کشور میباشدند
میتوانند راسا نسبت به صدور آن کالاها که نوع و مقدار آن بایستی به تایید وزارت بازرگانی
برسد اقدام نمایند . وزارت بازرگانی میتواند عنداللزوم صدور کالا های موضوع فعالیت
دستگاههای مذکور را مشمول مفاد این ماده اعلام نماید .

ماده ۱- نحوه خرید داخلی کالا های موضوع فعالیت مراکز صدور ، بمنظور فروش آن
به خارج از کشور ، بر اساس مقررات آئیننامه اجرائی این قانون خواهد بود .

ماده ۱۱- واحدهای تعاونی و خصوصی میتوانند با اجازه وزارت بازرگانی از محل ارز
تحصیل شده بابت صدور کالا های موضوع فعالیت خود ، ماشین آلات تولیدی تعیین شده توسط
وزارت صنایع را بر اساس مقررات مربوطه و از طریق مراکز خرید وارد نمایند .

ماده ۱۲- وزارت بازرگانی موظف است بمنظور کنترل قیمت خرید کالا های وارداتی
به کشور ، دفتری وابسته به آن وزارت تاسیس نماید .

تبصره - نحوه تاسیس ، حدود وظایف و اختیارات این دفتر در آئیننامه اجرائی
این قانون خواهد آمد .

ماده ۱۳- وزارت بازرگانی با همکاری وزارتخانه ها و سازمانهای ذیربط موظف است
درجهت .

حمايت از صنايع داخلي

کاهش میل به تجمل‌گرایی و تنوع طلبی در مصرف کالاهای خارجی و ارائه الگوی مصرف با معیارهای اسلامی .

- پیش‌بینی و تامین نیازهای وارداتی کشور .

- گسترش و بهبود کمی و کیفی صادرات .

مطالعات لازم را انجام داده و خط مشی کلی مراکز و شرکت‌های موضوع ماده ۱۴ این قانون را

بر این اساس تعیین و پس از تصویب هیات وزیران به هریک از مراکز و شرکت‌های فوق‌الذکر جهت اجرا ابلاغ نماید .

ماده ۱۴- وزارت بازرگانی موظف است شرکت‌های خدمات بازرگانی ، که از این پس در این قانون به اختصار ((شرکت)) آورده میشود ، بمنظور انجام خدمات بازرگانی مورد نیاز جهت پیش‌بینی و سفارش خرید ، ترخیص ، نگهداری ، حفاظت ، فروش و توزیع عمده اولیه (تحويل به شبکه توزیع بخش دولتی ، تعاونی و خصوصی) کلیه مقادیر کالاهائی که را سا توسط مراکز خرید از خارج از کشور خریداری میشود و نیز همگاری ، هماهنگی و نظارت در توزیع عمده کلیه کالاهای وارداتی و تولیدات داخلی ، بر اساس این قانون و مقررات اساسنامه ، نمونه ضمیمه که به تصویب مجلس شورای اسلامی ایران خواهد رسید تشکیل دهد .

ماده ۱۵- تشخیص تعداد شرکت‌ها و موضوع فعالیت هر شرکت با وزارت بازرگانی میباشد

و تغییر در موضوع فعالیت هر شرکت با پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی مربوطه خواهد بود .

ماده ۱۶- هریک از شرکت‌ها دارای شخصیت حقوقی ، استقلال مالی ، اداری و استخدا می‌باشد . هر شرکت به شکل شرکت سهامی که کلیه سهام آن متعلق به دولت ، و وابسته به وزارت بازرگانی است تشکیل و اداره میگردد .

تبصره ۱- شرکت‌ها مشمول مفاد تبصره ۱ ماده ۳ این قانون میباشد .

تبصره ۲- شرکت‌ها جز در مواردیکه قانون صراحتاً مقرر نماید از شمول قوانین و مقررات مربوط به وزارتخانه‌ها ، شرکت‌ها و موسسات دولتی و وابسته به دولت و قانون استخدام کشوری مستثنی بوده و در مواردیکه در این قانون و اساسنامه‌های مربوطه پیش‌بینی نشده باشند تابع قانون تجارت میباشد .

تبصره ۳- وزارت بازرگانی مکلف است کلیه شرکت‌های موضوع ماده ۱۴ این قانون را

حد اکثر ظرف مدت شش ماه پس از تصویب اساسنامه آنها تشکیل دهد . پس از انقضای مدت

مذکور وزارت بازرگانی میتواند عنداللزوم بمنظور تفکیک موضوع فعالیت هر شرکت ، شرکت یا شرکتهای جدیدی با تصویب هیات وزیران تشکیل دهد .

ماده ۱۷- هر یک از شرکتهای طبق اساسنامه دارای ارکان ذیل میباشد .

۱- مجمع عمومی

۲- هیات مدیره

۳- مدیر عامل

۴- حسابرس (بازرس)

تبصره ۱- مجمع عمومی هر یک از شرکتهای متشکل از وزیر بازرگانی بمنوان رئیس مجمع عمومی ، وزیر امور اقتصادی و دارائی ، وزیر مشاور و وزیر رئیس سازمان برنامه بودجه ، وزیر صنایع و معادن ، وزیر کشاورزی ، وزیر امور ترابری ، وزیر کار و امور اجتماعی و رئیس کل بانک مرکزی ایران میباشد .

تبصره ۲- حدود وظایف و اختیارات ارکان هر شرکت و سایر موضوعات مربوطه ، در اساسنامه شرکتها تعیین خواهد شد .

ماده ۱۸- شورای بنام شورای عالی شرکتها مرکب از هفت عضو (معاون وزارت بازرگانی بمنوان رئیس شورا و چهار عضو موظف به پیشنهاد وزیر بازرگانی و یک عضو به پیشنهاد وزیر دارائی و امور اقتصادی و یک عضو به پیشنهاد وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه بودجه و تصویب اکثریت وزرای عضو مجمع عمومی شرکتها) بمنظور .

الف - ایجاد هماهنگی در امور شرکتها .

ب - نظارت بر حسن جریان امور شرکتها .

ج - نظارت بر اجرای سیاستها و خط مشی های کلی تعیین شده توسط وزارت بازرگانی و مجمع عمومی شرکتها .

د - انجام سایر وظایفی که طبق مقررات مربوطه اساسنامه ، آئیننامه اجرائی و سایر آئیننامه های مربوطه این قانون بعهده این شورا واگذار میشود .

تشکیل میگردد ، چگونگی تشکیل و سایر موضوعات مربوط به شورای عالی شرکتها در آئیننامه اجرائی این قانون خواهد آمد .

تبصره - شورای عالی مراکز و شورای عالی شرکتها عنداللزوم میتوانند بنا به پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب هیات وزیران بترتیب به سازمان تجارت خارجی و سازمان خدمات بازرگانی تبدیل شوند . در این صورت بایستی اساسنامه های آنها توسط وزارت بازرگانی تهیه

و بتصویب کمیسیون امور بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران برسد .

ماده ۱۹- بودجه سالانه هر شرکت پس از تصویب مجمع عمومی آن شرکت قابل اجرا میباشد .

تبصره ۱- هزینه های هر شرکت منحصرأ از محل درآمدهای همان شرکت تامین خواهد شد ، پیش بینی و پرداخت هر مبلغی به شرکتها بابت هزینه های جاری از محل بودجه عمومی کل کشور مجاز نیست .

تبصره ۲- هرگونه کمک مالی شرکتها از محل سود و اندوخته های آنها به یکدیگر در موارد ضروری با پیشنهاد شورای عالی شرکتها و تصویب مجمع عمومی مربوطه بلامانع میباشد .
ماده ۲۰- شرکتها مجاز به تحصیل وام و یا اعتبارات بانکی بمنظور تامین وجوه مورد نیاز عملیات بازرگانی خود بر اساس آئیننامه اجرائی این قانون میباشد .

تبصره - بانک مرکزی ایران موظف است وام و اعتبارات مورد نیاز شرکتها را جهت انجام وظایف مربوطه بنا به پیشنهاد شورای عالی شرکتها ، تأیید مجمع عمومی مربوطه و تصویب هیات وزیران در اختیار آنان قرار دهد .

ماده ۲۱- وزارت بازرگانی با همکاری سیستم بانکی کشور ، بمنظور فعال کردن اندوخته های پولی مردم در امور بازرگانی جهت تامین قسمتی از وجوه مورد نیاز شرکتها ترتیب مشارکت سرمایه های مردمی را به شکل عقد مضاربه خواهد داد ضوابط و مقررات این امر و نحوه خدمات شبکه بانکی حداکثر ظرف مدت ۳ ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی با همکاری بانک مرکزی ایران تهیه و جهت تصویب به کمیسیون مشترک امور بازرگانی ، و دارائی و امور اقتصادی مجلس شورای اسلامی تقدیم خواهد شد .

تبصره - شرکتها موظفند پس از حصول امکانات لازم جهت اجرای منظور فوق در تامین وجوه نقدی مورد نیاز خود انجام مضاربه را بپذیرند و اعتبارات بانکی اولویت دهند .

ماده ۲۲- هر شرکت موظف است خرید کلیه مقادیر کالاهای وارداتی مورد نیاز کشور ، از هریک از کالاهای موضوع فعالیت خود را که مراکز خرید ، راسا عهده دار خرید آن کالاها میباشد طبق برنامه ای حاوی نوع و مقدار و زمان ورود کالا که بتصویب شورای عالی شرکتها رسیده باشد ، به مرکز خرید مربوطه سفارش دهند .

تبصره - تامین وجوه مورد نیاز جهت خرید کالاهای سفارش داده شده مذکور در

این ماده بعهده آن شرکت میباشد .

ماده ۲۳- شرکتها موظفند کلیه مقادیر کالاهای در اختیار و متعلق به خود را منحصرا به متقاضیان بخش‌های تعاونی ، دولتی و نهادهای انقلابی بطور عمده بفروشند .
تبصره ۱- تا قبل از تشکیل هر یک از شرکتهای تعاونی مربوط به فعالیت‌های مختلف بخش خصوصی ، این بخش میتواند کالاهای مورد نیاز خود را مستقیما از شرکت‌ها خریداری نماید .

تبصره ۲- ضوابط و مقررات مربوط به این ماده و تبصره یک آن در آئیننامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد .

ماده ۲۴- هر یک از شرکتها با تأیید شورای عالی شرکتها و تصویب وزیر بازرگانی مجازند بمنظور توزیع عادلانه کالاهای موضوع فعالیت خود ، در جهت تأمین منافسع عمومی جامعه ، سهمی از کالاهای وارداتی سایرین را بصحوی که در آئیننامه اجرائی این قانون پیش بینی میشود خریداری نموده و یا توزیع عمده اولیه آنرا (تحویل به شبکه توزیع بخش تعاونی ، دولتی و خصوصی) در اختیار بگیرد .

ماده ۲۵- بمنظور انجام تحقیقات بازرگانی و مطالعات اقتصاد اسلامی و جمع آوری آمار و نشر اطلاعات مربوطه ، وزارت بازرگانی موظف است موسسه‌ای بنام (موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی) بر اساس این قانون و مقررات اساسنامه مربوطه ضمیمه که به تصویب مجلس شورای اسلامی ایران خواهد رسید تشکیل دهد .

تبصره ۱- مراکز شرکتها موظفند درصدی از درآمد خود را به نحوی که در آئیننامه مالی و معاملاتی آنها و نیز اساسنامه موسسه تعیین میشود جهت تأمین هزینه‌های این موسسه تخصیص دهند .

تبصره ۲- کلیه وزارتخانه‌ها ، موسسات ، سازمانها ، شرکتهای دولتی و وابسته به دولت ، سفارتخانه‌ها و وابسته‌های اقتصادی و بازرگانی ایران در خارج و شهرداریها و نیز موسسات تولیدی و وارداتی و خدماتی کشور مکلفند آمار و اطلاعات مورد درخواست موضوع فعالیت این موسسه را در اختیار آن قرار دهند .

تبصره ۳- موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی دارای شخصیت حقوقی ، استقلال مالی ، اداری و استعدادی بوده و به شکل شرکت سهامی که کلیه سهام آن متعلق به دولت و وابسته به وزارت بازرگانی است تشکیل و اداره میگردد .

تبصره ۴- آئیننامه‌های مالی و معاملاتی ، اداری و استخدامی و اجرائی این موسسه باید حداکثر ظرف مدت ۳ ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی تهیه و

به تصویب هیات وزیران برسد و هرگونه تغییرات بعدی در آنها منوط به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب هیات وزیران میباشد. موسسه منحصرًا تابع این قانون و آئیننامهها و مقررات مربوط به خود بوده و از شمول قانون و مقررات مربوط به وزارتخانهها، شرکتهای، موسسات دولتی و وابسته به دولت و قانون محاسبات عمومی و قانون استخدام کشوری مستثنی است، مگر در مواردیکه قانون صراحتًا مقرر نماید.

تبصره ۵- تا زمانیکه اساسنامه و هریک از آئیننامههای مربوطه آن به تصویب نرسیده است مقررات جاری موسسه در آن مورد قابل اجرا میباشد.

ماده ۲۶- وزارت بازرگانی مجاز است بنا به پیشنهاد شورای عالی مراکز و تأیید وزارت بازرگانی و تصویب هیات وزیران دفاتر نمایندگی وابسته به آن وزارت در سایر کشورها، بمنظور هماهنگی امور بازرگانی در خارج از کشور و انجام سایر وظایف مربوطه تأسیس نماید.

تبصره ۱- نحوه تأسیس، حدود و وظایف و اختیارات این دفاتر در آئیننامه اجرائی این قانون خواهد آمد.

تبصره ۲- مراکز موظفند هزینههای مربوطه این دفاتر را بر اساس مقررات آئیننامه مالی مراکز و نیز آئیننامه اجرائی این قانون تأمین نمایند.

تبصره ۳- این دفاتر از لحاظ مقررات اداری و استخدامی، مالی و معاملاتی و حقوقی تابع آئیننامهها و مقررات مربوطه مراکز میباشد.

تبصره ۴- چگونگی ارتباط تشکیلاتی این دفاتر با وزارت بازرگانی، مراکز و سایر دستگاههای دولتی ذینفع در آئیننامه اداری مراکز پیش بینی خواهد شد.

ماده ۲۷- به وزارت بازرگانی اجازه داده میشود بمنظور تأمین خدمات مالی و حسابرسی مراکز و شرکتهای سازمانهای وابسته خود موسسه‌ای بر طبق مقررات مربوطه این قانون و مقررات اساسنامه‌ای که حداکثر ظرف مدت ششماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب کمیسیون امور بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران خواهد رسید، تشکیل دهد.

تبصره ۱- موسسه خدمات مالی و حسابرسی دارای شخصیت حقوقی مستقل و استقلال مالی، اداری و استخدامی بوده و به شکل شرکت سهامی که کلیه سهام آن متعلق به دولت است و بر طبق این قانون و اساسنامه مربوطه، تشکیل و اداره میگردد. این موسسه تابع مقررات مربوطه آئیننامههای مالی و معاملاتی، اداری و استخدامی و اجرائی

مراکز و شرکتهای موضوع این قانون میباشد .

تبصره ۲- هزینههای موسسه خدمات مالی و حسابرسی منحصرأ از محل درآمدهای همان موسسه که در اسانامه آن پیش بینی خواهد شد تامین میشود .

ماده ۲۸- به استناد آیه کریمه لن یجعل الله للکافرین علی المؤمنین سبیلا ومدلول اصول مربوط به سیاست خارجی قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، وبمنظور تحقق اصل (نه شرقی و نه غربی) در روابط بازرگانی خارجی کشور ، معاملات باید با توجه به موارد ذیل صورت پذیرد .

اولا - موجبات تسلط اقتصادی ، سیاسی و فرهنگی کفار بر مسلمانان را فراهم نکند و کشور را به یک قطب اقتصادی - سیاسی وابسته نماند .

ثانیا - جهت گسترش روابط بازرگانی با ملل مسلمان و مستضعف جهان ، اولویت و همکاریهای لازم را رعایت مصالح کشور جمهوری اسلامی ایران تامین شود .

ثالثا - در عملیات بازرگانی از انجام معاملات حرام از نظر شرع مقدس اسلام اجتناب شود .

خطوط کلی موارد فوق الذکر حداکثر ظرف مدت ۴ ماه پس از تصویب این قانون ، توسط وزارت بازرگانی تهیه و پس از تصویب کمیسیونهای بازرگانی و امور خارجه مجلس شورای اسلامی ایران به مراکز و شرکتهای جهت اجرا ابلاغ خواهد شد .

ماده ۲۹- مراکز ، شرکتهای ، موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی ، موسسه خدمات مالی و حسابرسی ، موضوع این قانون میتوانند از خدمات کارکنان دولت به شکل انتقال و یا ماموریت آنان طبق ضوابط مربوطه استفاده نمایند .

ماده ۳۰- به استثنای کارکنان انتقالی دولت بر اساس مفاد ماده ۲۹ این قانون ، انتقال و ماموریت کارکنان مراکز ، شرکتهای و موسسات موضوع این قانون به سایر وزارتخانهها ، سازمانها ، موسسات و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت مجاز نمیشود .

تبصره - ماموریت و یا انتقال کارکنان مراکز ، شرکتهای و موسسات موضوع این قانون به یکدیگر بر اساس مقررات آئیننامههای استخدامی آنان مجاز است .

ماده ۳۱- اخراج و یا باز خرید کارکنان مراکز ، شرکتها و موسسات موضوع این قانون بر اساس آئیننامههای استخدامی مربوطه آنان بلامانع است .

ماده ۳۲- اشتغال بازنشستگان در مراکز ، شرکتهای و موسسات موضوع این قانون در هر مورد منوط به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب هیات وزیران خواهد بود . در صورت

اشتغال بازنشستگان در مراکز، شرکتها و موسسات موضوع این قانون، حقوق بازنشستگی آنان از تاریخ اشتغال قطع خواهد شد و دستگاههای مذکور موظفند که مراتب اشتغال و خاتمه خدمت این قبیل بازنشستگان را بلافاصله به سازمان مربوطه اعلام نمایند.

ماده ۳۳- اتخاذ تصمیم در مورد ارجاع دعای به دآوری و اصلاح و بازش و توافق در دعای مربوط به مراکز، شرکتها، موسسات، موضوع این قانون با توجه به مقررات و قوانین مربوطه کشور با بالاترین رکن آن مرکز، شرکت و موسسه خواهد بود.

ماده ۳۴- هزینههای اولیه تشکیل و اداره مراکز، شرکتها و موسسات، موضوع این قانون، تا زمان تحصیل درآمد توسط آنها، از محل درآمد و اندوختههای مراکز تهیه و توزیع کالا که براساس مصوبه مورخ ۱۳۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران تشکیل شدهاند، با تأیید وزیر بازرگانی تأمین و پرداخت خواهد شد.

تبصره - تا تصویب آئیننامههای مربوط به مراکز و شرکتهای موضوع این قانون، مقررات جاری مراکز تهیه و توزیع کالا، مذکور در این ماده در مورد آنان قابل اجرا میباشد.

ماده ۳۵- وزارت بازرگانی مکلف است هر یک از مراکز تهیه و توزیع کالا را که تا تاریخ تصویب این قانون براساس مصوبه ۱۳۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران تشکیل شدهاند، پس از واگذاری کلیه اموری که به عهده آنها میباشد به مراکز ویا شرکتهای مربوطه‌ای که براساس این قانون تشکیل میشوند، منحل و حداکثر ظرف مدت یکسال از تاریخ انحلال هر یک، نسبت به تصفیه آن اقدام نماید و لایحه قانونی مذکور ملغی میگردد.

ماده ۳۶- وزارت بازرگانی مکلف است حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون، با توجه به بخش تعاونی اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، لایحه مربوط به تعیین ضوابط، قلمرو، شرایط و مقررات تشکیل شرکتها و موسسات تعاونی توزیع را که لازمه و مکمل توزیع عمده اولیه کالاهای وارداتی میباشد تهیه و برای تصویب به مجلس شورای اسلامی ایران ارائه نماید.

ماده ۳۷- وزارت بازرگانی مکلف است حداکثر ظرف مدت ۹ ماه پس از تصویب این قانون، با توجه به بخش خصوصی اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، لایحه مربوط به تعیین ضوابط، قلمرو، شرایط و مقررات آن قسمت از تجارت و خدمات بازرگانی را که مکمل فعالیتهای بازرگانی بخش دولتی و تعاونی میباشد تهیه و برای

تصویب به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید .

ماده ۳۸- بمنظور مطالعه ، پیشنهاد اصلاح و تغییر قوانین و مقرراتی که مانع از انجام صحیح و سریع وظایف محوله موضوع این قانون به دستگاههای مربوطه میگردد ، کمیسیون هفت نفره متشکل از سه نفر از نمایندگان ذیصلاح وزارت بازرگانی به انتخاب وزیر بازرگانی و نمایندگان وزارت صنایع و معادن ، وزارت کشاورزی ، گمرک ایران و بانک مرکزی به ریاست یکی از نمایندگان وزارت بازرگانی تشکیل خواهد شد .
این کمیسیون موظف است پیشنهادهای لازم را برای حذف ، اصلاح و یا تغییر در قوانین و مقررات مورد بحث تهیه و از طریق وزارت بازرگانی به مراجع قانونی ذیربط جهت تصویب ارائه نماید .

ماده ۳۹- هر یک از مراکز ، شرکتها و موسسات موضوع این قانون تا پایان اولین دوره کامل مالی از پرداخت مالیات بر درآمد معاف میباشد .
ماده ۴۰- دولت مکلف به اجرای مفاد این قانون میباشد .

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

بسمه تعالی

اساسنامه موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی

ماده ۱- در اجرای ماده ۲۵ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوبه مورخ ۱۳۶۰/ مجلس شورای اسلامی ایران ، موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی کمازاین پس در این اساسنامه به اختصار (موسسه) آورده میشود بصورت شرکت سهامی و بعدت نامحدود و بر اساس مقررات این اساسنامه و مقررات مربوطه قانون مذکور ، تشکیل و اداره میگردد و محل اصلی آن در تهران است .
ماده ۲- هدف موسسه عبارت است از انجام تحقیقات بازرگانی و مطالعات اقتصادی اسلامی و جمع آوری آمار و نشر اطلاعات مربوطه جهت تجزیه و تحلیل مسائل بازرگانی داخلی و خارجی .
ماده ۳- وظایف و اختیارات موسسه در جهت نیل به هدف مذکور در ماده ۲ ایسسن اساسنامه عبارت است از :
الف - تحقیق و بررسی در زمینه اقتصاد اسلامی و تهیه و ارائه طرحهای لازم بمنظور

تحقق یافتن نظام و اصول وقواعد اسلامی در تجارت .

ب - بررسی امکانات بازارهای بین المللی با توجه به وضع و احوال اقتصادی و سیاسی و بازرگانی کشورها - ی خارجی در ارتباط با نیازمندیهای اقتصادی و بازرگانی کشور .
ج - تهیه شناسنامه اطلاعاتی و آماری مربوط به بازارهای جهانی کالاهای صادراتی و وارداتی کشور .

د - انجام بررسیها و مطالعات تطبیقی در مورد وضعیت بازرگانی خارجی ایران با دیگر کشورهای تهیه شناسنامه اطلاعاتی اقتصادی و بازرگانی سایر کشورها .

ه - بررسی و تجزیه و تحلیل اطلاعات و آمار مربوط به کالاهای وارداتی و شناخت کالاهای غیر ضروری و تهیه و ارائه طرحهای لازم در جهت کاهش و حذف کالاهای غیر ضروری از بازارهای داخلی و تغییر نوع واردات از کالاهای مصرفی و واسطه‌ای بسوی کالاهای سرمایه‌ای .

و - شناخت و تعیین نیازمندیهای کشور به انواع کالاهای وارداتی و تهیه و تنظیم شناسنامه کالائی مربوطه و پیشنهاد مناسب ترین نوع کالای وارداتی با توجه به میزان دوام کالا ، جلوگیری از تنوع کالای وارداتی ، تطبیق مصرف کالا با الگوهای مصرف اسلامی ، کشور فروشنده کالا با حفظ مصالح سیاسی اقتصادی کشور و جلوگیری از خروج بی رویه ارز با بست کالای وارداتی غیر ضروری .

ز - تجزیه و تحلیل چگونگی مصرف در جامعه و شناخت عوامل موثر در نحوه و میزان مصرف و تهیه و ارائه طرحهای لازم بمنظور هدایت جامعه از فرهنگ مصرفی به نظام اسلامی .

ح - بررسی و تجزیه و تحلیل تبلیغات بازرگانی و آگهی‌های تجارتنی و تهیه و ارائه طرحهای لازم در جهت کنترل نحوه تبلیغات کالاهای بازرگانی بمنظور جلوگیری از اشاعه فرهنگ مصرفی .

ط - شناخت بازار و عوامل حاکم بر آن و تهیه و ارائه طرحهای لازم در جهت حذف واسطه‌ها و عوامل غیر مفید .

ی - جمع آوری و تجزیه و تحلیل آمار و اطلاعات مربوط به فعالیتهای بازرگانی داخلی و خارجی و انتشار آمار و اطلاعات مربوطه وزارت بازرگانی و سازمانهای تابعه آن و انتشار گزارشها و نشریه‌های آماری و اطلاعاتی .

ک - ایجاد هماهنگی در فعالیتهای آماری و خدمات ماشینی مورد نیاز وزارت بازرگانی و سازمانهای تابعه آن .

ل - ایجاد و اداره کتابخانه مرکزی ، بمنظور جمع آوری و تمرکز کتب ، نشریات و گزارشات مورد نیاز آموزش پژوهشی موسسه ، وزارت بازرگانی و سازمانهای تابعه آن .
 ماده ۴ - سرمایه اولیه موسسه مبلغ ۱۰۰۰۰۰۰۰ ریال منقسم به حدسهم / ۱۰۰۰۰۰۰ -
 ریالی بانام میباشد که از محل درآمد مراکز تهیه و توزیع کالا موضوع مصوبه ۱۳۵۹/۲/۲۰ -
 شورای انقلاب اسلامی ایران تامین و پرداخت خواهد شد و کلیه سهام آن متعلق به دولت است .

فصل دوم - ارکان

ماده ۵ - موسسه دارای ارکان ذیل است .

۱ - مجمع عمومی

۲ - سرپرست

۳ - خط پرس (بازرس)

ماده ۶ - مجمع عمومی متشکل از وزیر بازرگانی به عنوان رئیس مجمع عمومی ، وزیر امور اقتصاد و دارائی ، وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه ، رئیس کل بانک مرکزی ایران و یک نفر از شخصیت های علمی یا مجرب کشور صاحب نظر در زمینه اقتصاد اسلامی به پیشنهاد دوزیر بازرگانی و تصویب کمیسیون امور بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران میباشد .

ماده ۷ - وظایف و اختیارات مجمع عمومی

الف - تعیین خط مشی ها و تصویب برنامه های کلی موسسه .

ب - ارزیابی فعالیت های پژوهشی موسسه و اتخاذ تدابیر لازم جهت پیشرفت و حسن جریان امور موسسه .

ج - اتخاذ تصمیم نسبت به پیشنهاد سرپرست موسسه در مورد همکاری با سازمانها و مجامع تحقیقاتی جهانی .

د - اتخاذ تصمیم در جهت هماهنگی طرح های پژوهشی موسسه با سایر طرح های ملی و مملکت با در نظر گرفتن اولویت ها .

ه - انتخاب و عزل سرپرست موسسه به پیشنهاد وزیر بازرگانی .
 و - انتخاب و عزل حسابرس (بازرس) به پیشنهاد دوزیر امور اقتصادی و دارائی .
 ز - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش فعالیتها و عمل کرد مالی سالانه موسسه و اتخاذ تصمیم نسبت به آنها .

ح - تعیین حقوق سرپرست موسسه و حق الزحمه حسابرس (بازرس)

ط - تصویب بودجه سالانه موسسه و اعلام مبلغی که باید توسط مراکز و شرکت‌های موضوع قانون دولتی کردن بازگانی خارجی ، جهت تامین هزینه‌های موسسه طبق مقررات مربوطه پرداخت گردد ، به آنها از طریق وزیر بازگانی ،
ی - اتخاذ تصمیم در مورد ارجاع دعاوی به داوری و یا صلح و سازش و توافق در دعاوی با توجه به مقررات و قوانین کشور ،
ک - اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که بر طبق مقررات مربوطه بمعهده مجمع عمومی واگذار میشود .

ماده ۸ - مجمع عمومی عادی سالی یکبار حداقل کثرتا پایان تیرماه هر سال با حضور اکثریت اعضاء با دعوت وزیر بازگانی تشکیل میگردد ، در صورت ضرورت مجمع عمومی عادی به دعوت وزیر بازگانی و یا بدخرخواست نامبردگان ذیل بطور فوق العاده تشکیل خواهد شد .
الف - دو نفر از اعضاء ی مجمع عمومی

ب - سرپرست موسسه

ج - حسابرس (بازرس)

تبصره ۱ - تصمیمات متخذه مجمع عمومی با حداقل سه رای معتبر خواهد بود .
تبصره ۲ - سرپرست موسسه بدون داشتن حق رای بعنوان دبیر مجمع عمومی در جلسات مجمع عمومی شرکت خواهد کرد .

ماده ۹ - موسسه دارای یک سرپرست خواهد بود که به پیشنهاد وزیر بازگانی و تصویب مجمع عمومی برای مدت ۳ سال انتخاب و منصوب خواهد شد . انتخاب مجددی در پایان دوره بلامانع است .

تبصره - سرپرست موسسه بعنوان مشاور تحقیقاتی وزیر بازگانی خواهد بود و از این باب هیچگونه حقوق و مزایایی دریافت نخواهد کرد .

ماده ۱۰ - وظایف و اختیارات سرپرست موسسه بشرح ذیل است .

الف - اجرای مصوبات و تصمیمات مجمع عمومی

ب - انجام کلیه امور اداری و اجرائی موسسه در حدود بودجه مصوب

ج - رسیدگی و اخذ تصمیم درباره کلیه امور اداری ، مالی ، استخدامی ، عزل و نصب ،

باز خرید و اخراج کارکنان در حدود آئین نامه‌ها و مقررات مربوطه .

د - انجام مکاتبات اداری با اشخاص حقیقی و حقوقی .

هـ - افتتاح حساب در بانکها و معرفی امضاءهای مجاز و صدور اجازه پرداخت امضاء
چکهای صادره از حسابهای بانکی موسسه با رعایت مقررات مربوطه .
و - تفویض اختیار در امور اجرایی به هریک از کارکنان موسسه به تشخیص و با مسئولین
خود .

ز - تهیه و تنظیم دستورالعمل و روشهای جاری موسسه بر اساس خط مشی هـ و
برنامههای کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی .
ح - نظارت بر حسن اجرای مقررات این اساسنامه و آئین نامه های مالی و معاملاتی اداری ،
استخدامی ، و اجرایی و سایر مقررات مربوطه موسسه .

ط - نمایندگی موسسه در برابر اشخاص حقیقی و مراجع قضائی و سازمانهای دولتی و
موسسات عمومی و خصوصی اعم از داخلی و خارجی با حق وکیل .

ی - تهیه گزارش فعالیتها ، بودجه ، ترازنامه و حساب سود و زیان سالانه موسسه
جهت اتخاذ تصمیم مجمع عمومی .

ک - تهیه گزارش توجیهی در مورد تغییر آئین نامه ها و اساسنامه موسسه و ارائه آن به
مراجع ذیربط جهت اتخاذ تصمیم .

ل - تهیه گزارش توجیهی در مورد درخواست اشتغال بازنشستگان در موسسه جهت
ارائه به وزیر بازرگانی .

م - اتخاذ تصمیم یا انجام سایر اموری که طبق آئین نامه ها و مقررات مربوطه به عهده
سرپرست موسسه محول شده است .

ماده ۱۱ - سرپرست موسسه برای اداره کلیه امور موسسه در حدود مقررات و ضوابط
مربوطه دارای اختیارات تام میباشد و با تصویب مجمع عمومی میتواند دیگر افراد کارکنان
موسسه را بعنوان قائم مقام خود تعیین نماید که در غیاب وی وظایف سرپرست موسسه را انجام
دهد و در این صورت قائم مقام ، کلیه وظایف و اختیارات و حق امضاءهای سرپرست موسسه
را دارا خواهد بود .

ماده ۱۲ - کلیه چکها و اسناد و اوراق مالی و تعهدآور و قراردادها با امضاء سرپرست
موسسه و مسئول امور مالی موسسه معتبر خواهد بود .

تبصره مسئول امور مالی موسسه به پیشنهاد سرپرست موسسه و با تصویب وزیر
بازرگانی منصوب میشود .

ماده ۱۳ - حسابرس (بازرس) با پیشنهاد وزیر امور اقتصاد و دارائی و تصویب مجمع

عمومی برای مدت یکسال انتخاب میشود. و انتخاب مجدد وی بلامانع است .
ماده ۱۴- وظایف و اختیارات حسابرس (بازرس) بشرح ذیل میباشد .
الف - انجام کلیه عملیات حسابرسی موسسه و همچنین کلیه وظایف و اعمال
اختیاراتی که به موجب قانون تجارت برای بازرس شرکتهای سهامی تعیین شده است .
ب - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به ترازنامه و حساب سود و زیان و سایر
صورت حساب های مالی موسسه و تهیه گزارش لازم جهت طرح در مجمع عمومی
حسابرس (بازرس) باید یک نسخه از گزارش خود را جهت اطلاع به سرپرست موسسه
تسلیم نماید .

تبصره ۱- حسابرس (بازرس) با اطلاع سرپرست موسسه حق مراجعه به کلیه دفاتر
پرونده ها ، اسناد ، مدارک و قراردادهای موسسه را خواهد داشت .

تبصره ۲- حسابرس (بازرس) حق مداخله در امور جاری و اجرائی موسسه را نداشته
و اقدامات او نباید موجب تأخیر یا توقف در جریان امور موسسه گردد .

تبصره ۳- سرپرست موسسه موظف است یک نسخه از ترازنامه و حساب سود و زیان
هر سال را ، حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد در اختیار حسابرس (بازرس) قرار دهد
و حسابرس (بازرس) نیز مکلف است گزارش خود را در روز قبل از تشکیل مجمع عمومی در
اختیار مجمع عمومی قرار دهد .

فصل سوم

سایر مقررات

ماده ۱۵- سال مالی موسسه از اول فروردین ماه هر سال آغاز و در آخر اسفند ماه همان
سال به پایان میرسد آغاز دوره مالی سال تاسیس تاریخ تشکیل موسسه خواهد بود .

ماده ۱۶- منابع مالی موسسه عبارتست از :

الف - درصدی از درآمد مراکز و شرکتهای موضوع قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی
مصوبه مورخ ۱۳۶۰/۰/۰ که از طرف مجمع عمومی تعیین و از طریق وزیر بازرگانی به آنان
ابلاغ خواهد شد .

ب - مبالغی که از محل فروش نشریات موسسه حاصل میشود .

ج - کمک و هدایائی که از طرف اشخاص و موسسات به موسسه داده میشود .

د - درآمدهای حاصل از انجام کارهای تحقیقاتی .

تبصره - مانده وجوه موسسه در پایان هر سال بعد از انتقال یافته و به سرای پرداخت هزینه های موسسه قابل مصرف خواهد بود .

ماده ۱۷ - تشکیلات ، شرح وظایف و نمودار تشکیلاتی موسسه توسط سرپرست موسسه تهیه و تصویب مجمع عمومی خواهد رسید و بموجب ضرورت بنا به پیشنهاد سرپرست موسسه و تصویب مجمع عمومی قابل تغییر خواهد بود .

ماده ۱۸ - انحلال موسسه با پیشنهاد مجمع عمومی ، از طریق وزیر بازرگانی و تصویب مجلس شورای اسلامی ایران خواهد بود .

ماده ۱۹ - تغییرات و اصلاحات لازم در اساسنامه بنا به پیشنهاد مجمع عمومی و تصویب کمیسیون بازرگانی مجلس شورای اسلامی بعمل خواهد آمد .

ماده ۲۰ - سایر موضوعات و مواردی که در این اساسنامه پیش بینی نگردیده به ترتیب تابع قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه موضوع آن ، قانون تشکیل وزارت بازرگانی و قانون تجارت میباشد .

ماده ۲۱ - این اساسنامه مشتمل بر ۲۱ ماده و ۸ تبصره در جلسه علنی مورخ ۱۳۶۰ / / مجلس شورای اسلامی ایران بتصویب رسیده و لازم الاجراء میباشد .

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

بسمه تعالی
اساسنامه شرکت خدمات بازرگانی

فصل اول
کلیات

ماده ۱ - در اجرای ماده ۱۴ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوبه مورخ ۱۳۶۰ / / مجلس شورای اسلامی ایران ، شرکت خدمات بازرگانی بصورت شرکت سهامی و بعدت نامحدود و بر اساس مقررات این اساسنامه و قانون مذکور تشکیل و اداره میگردد .

تبصره - در این اساسنامه از این پس به اختصار به جای " شرکت خدمات بازرگانی " و " (قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوبه مورخ ۱۳۶۰ / /) به ترتیب (شرکت) و (قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) آورده میشود .

ماده ۲ - محل اصلی شرکت در تهران است و در صورت لزوم میتواند به پیشنهاد

هیات مدیره و تأیید شورای عالی شرکت ها- (موضوع ماده ۸ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) و تصویب مجمع عمومی در سایر نقاط کشور، شعبه یا نمایندگی تأسیس نماید.

تبصره - محل اصلی شرکت با پیشنهاد هیات مدیره و تأیید شورای عالی شرکتها و تصویب مجمع عمومی میتواند به هر نقطه ای از کشور تغییر یابد.

ماده ۳- هدف شرکت عبارت است از انجام فعالیت های بازرگانی لازم در زمینه اجرای کلیه خط مشی های مربوط به خدمات بازرگانی مورد نیاز جهت پیش بینی و سفارش خرید ترخیص، نگهداری، حفاظت، فروش و توزیع عمده اولیه (تحویل به شبکه توزیع بخش دولتی تعاونی و خصوصی) کلیه مقادیر کالاهائی که راسا توسط مرکز خرید، موضوع ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی، از خارج از کشور خریداری میشود و نیز همگاری، هماهنگی و نظارت در توزیع عمده کلیه کالاهای وارداتی و تولیدات داخلی.

تبصره ۱- در این اساسنامه باختصار (کالا) بجای (مواد) آورده میشود.

تبصره ۲- باستناد ماده ۱۵ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی، فهرست کالاهای موضوع فعالیت شرکت و تغییر در آن به پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی خواهد بود.

ماده ۴- وظائف و اختیارات شرکت در جهت نیل به هدف مذکور در ماده ۴ این اساسنامه عبارت است از:

الف - پیش بینی خرید کلیه مقادیر کالاهای وارداتی مورد نیاز کشور از هر یک از اقلام کالاهای موضوع فعالیت خود که توسط مراکز خرید مربوطه (موضوع ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی دولتی) را سا خریداری میشود و سفارش خرید آن کالاهای مراکز مربوطه، طبق برنامه ای حاوی نوع و مقدار و زمان ورود کالا که بایستی به تصویب شورای عالی شرکتها رسیده باشد.

ب - ترخیص کالاهای موضوع بند الف.

ج - فروش و توزیع عمده اولیه (تحویل به شبکه توزیع بخش دولتی، تعاونی و خصوصی) کالاهای موضوع بند الف و هماهنگی آن با توزیع عمده تولیدات داخلی مربوطه.

د - خرید و فروش عمده اولیه سهمی از کالاهای وارداتی موضوع فعالیت خود از سایرین که راسا از خارج از کشور خریداری نموده اند، بر اساس مقررات مربوطه.

ه - توزیع عمده اولیه سهمی از کالاهای وارداتی موضوع فعالیت خود که توسط

سایرین از خارج از کشور خریداری شده است. بر اساس مقررات مربوطه .

و - فراهم نمودن امکانات و تسهیلات لازم در زمینه خدمات تخصصی بندری ،
کالارسانی ، تخلیه و بارگیری و غیره در جهت انجام وظائف مربوطه .

ز - ایجاد ، خرید و اجازه هرگونه تأسیسات مورد نیاز بمنظور انجام وظائف مربوطه .

ح - حمل و نقل کالاهای متعلق به خود در جهت توزیع عمده اولیه (تحویل به شبکه

توزیع بخش دولتی ، تعاونی ، خصوصی)

ط - بررسی و پیشنهاد قیمت فروش کالاهای موضوع فعالیت خود در مراحل مختلف

جهت تأیید مرجع قانونی قیمت گذاری .

ی - انجام مضاربه بمنظور تأمین وجوه مورد نیاز عملیات بازرگانی خود بر اساس

ماده ۲۱ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی .

ک - تحصیل وام و یا اعتبارات بانکی بمنظور تأمین وجوه مورد نیاز عملیات بازرگانی

خود .

ل - انجام و رعایت کلیه مقررات و وظائف مربوطه که در اساسنامه شرکت ، قانون

دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های موضوع آن و سایر قوانین و مقررات مربوط

به شرکت تعیین شده است .

م - انجام سایر عملیات لازم در زمینه وظائف موضوع خود طبق مقررات اساسنامه ،

قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه آن .

ریال منقسم به سهم

ماده ۵ - سرمایه اولیه شرکت مبلغ

ریالی بانام می باشد که از محل تأمین و پرداخت خواهد

شد و کلیه سهام متعلق به دولت است .

فصل دوم

ارکان شرکت

ماده ۶ - شرکت دارای ارکان ذیل است .

الف - مجمع عمومی .

ب - هیات مدیره .

ج - مدیر عامل .

د - حسابرس (بازرس) .

ماده ۷- مجمع عمومی متشکل از وزیر بازرگانی به عنوان رئیس مجمع عمومی، وزیر امور اقتصادی و دارایی، وزیر مشاور در رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر کشاورزی و زیرساخت‌ها و معادن، وزیر کار و امور اجتماعی و رئیس کل بانک مرکزی ایران می‌باشد.

الف- تعیین خط مشی ها و تصویب برنامه های کلی شرکت .
ب- انتصاب و عزل رئیس هیات مدیره و مدیرعامل ، و اعضاء هیات مدیره
به پیشنهاد وزیر بازرگانی .

ج- انتصاب و عزل حسابرس (بازرس) به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی .
د- رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش های شورای عالی شرکتها ، حسابرس (بازرس) هیات مدیره و مدیرعامل و اتخاذ تصمیم نسبت به آنها .

ه- تصویب ترازنامه ، حساب سود و زیان و بودجه سالانه شرکت .
و- پیشنهاد افزایش و بکاهش سرمایه شرکت به هیات وزیران .
ز- تعیین حقوق مدیرعامل ، اعضاء هیات مدیره و حق الزحمه حسابرس (بازرس) .
ح- اتخاذ تصمیم نسبت به پیشنهادات شورای عالی شرکتها در مورد پرداخت هرگونه کمک مالی به سایر شرکتها ی موضوع ماده چهارده قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی ، از محل درآمدها و اندوخته های شرکت ، و یادریافت هرگونه کمک مالی از آنها .
ط- اتخاذ تصمیم در مورد ارجاع دعاوی بدواری و یا صلح و سازش و توافق در دعاوی با توجه به مقررات و قوانین مربوطه کشور .

ی- اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که بر اساس اساسنامه ، قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های موضوع آن بمعهده مجمع عمومی واگذار میشود .
تبصره- مجمع عمومی میتواند هر یک از وظایف و اختیارات فوق را با مسئولیت خود در شورای عالی شرکتها تفویض نماید .

ماده ۹- مجمع عمومی عادی سالی یکبار حداکثر تا پایان شهریورماه هر سال با حضور کلیه اعضاء با دعوت وزیر بازرگانی تشکیل میگردد . در صورت ضرورت مجمع عمومی عادی بدعوت وزیر بازرگانی و یا بدخواست هر یک از نامبرندگان ذیل بطور فوق العاده تشکیل خواهد شد .

الف- دو نفر از وزراء عضو مجمع عمومی .
ب- اکثریت اعضاء شورای عالی شرکتها .

- ج - هیات مدیره به اتفاق حداقل دو عضو شورایی شرکتها .
- د - مدیرعامل به اتفاق حداقل سه عضو شورایی شرکتها .
- ه - حسابرس (بازرس) .

ماده ۱۰ - هیات مدیره از پنج عضو موظف تشکیل میشود که به پیشنهاد دویزبیسر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی برای مدت سه سال انتخاب میشوند . انتخاب مجسد آنان در پایان هر دوره بلا مانع است .

ماده ۱۱ - وظائف و اختیارات هیات مدیره بشرح ذیل میباشد .

- الف - تهیه و تنظیم برنامه های کلی شرکت جهت طرح در مجمع عمومی .
- ب - تصویب دستورالعمل ها و روش های جاری شرکت بر اساس خط مشی ها و برنامه های کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی و اجرای مصوبات مربوطه مجمع عمومی .
- ج - تهیه و تنظیم ترازنامه و حساب سود و زیان ، بودجه و گزارش عملیات سالانه جهت طرح در مجمع عمومی با رعایت مقررات مربوطه .
- د - تهیه گزارش توجیهی در مورد افزایش یا کاهش سرمایه جهت طرح در مجمع عمومی .

ه - بررسی و پیشنهاد ارجاع دعاوی و دعاوری و تعیین داور یا ختم دعا و به سازش و یا استرداد دعا و به مجمع عمومی .

و - بررسی و پیشنهاد امحاء ضایعات جهت طرح در مجمع عمومی .

ز - تشخیص مطالبات مشکوک الوصول و یا الاوصول و پیشنهاد آن جهت اتخاذ تصمیم مجمع عمومی .

ح - پیشنهاد تأسیس شعبه یا نمایندگی جهت اتخاذ تصمیم به شورای عالی شرکتها با رعایت مقررات مربوطه .

ط - پیشنهاد تغییر محل اصلی شرکت به هر نقطه ای از کشور جهت طرح در مجمع عمومی با رعایت مقررات مربوطه .

ی - تهیه گزارش توجیهی در مورد دریافت کمک از سایر شرکتها موضوع ماده چهارده قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی جهت طرح در شورای عالی شرکتها .

ک - تهیه گزارش توجیهی در مورد درخواست اشتغال بازنشستگان در شرکت جهت ارائه به وزیر بازرگانی

ل - تصویب معاملات و قراردادها بر اساس آئین نامه مالی و معاملاتی .

۴- تهیه گزارش توجیهی در زمینه تغییر در آئین نامه های مالی و معاملات سی با داری ،
استخدامی و اجرائی ، جهت ارائه به شورای عالی شرکتها .

۵- اتخاذ تصمیم در مورد مسائلی که رئیس هیات مدیره و مدیر عامل در هیات مدیره مطرح می نماید ، مگر در مواردی که اتخاذ تصمیم نسبت به آنها از وظائف مراجع صلاحیت دار دیگر باشد .

ماده ۱۲- جلسات هیات مدیره حداقل هفته ای یکبار با شرکت اکثریت اعضا تشکیل میشود و تصمیماتی که متخذه با حداقل سه رای معتبر است .

ماده ۱۳- مدیر عامل که ریاست هیات مدیره را بر عهده دارد ، بالاترین مقام اجرائی شرکت بوده و با مسئولیت کامل امور شرکت را طبق مفاد اساسنامه و آئین نامه ها و مقررات مربوطه اداره می نماید و دارای وظایف و اختیارات ذیل میباشد .

الف- اجرای مصوبات و تصمیمات مجمع عمومی و هیات مدیره .

ب- انجام کلیه امور اداری و اجرائی شرکت در حدود بودجه مصوب .

ج- رسیدگی و اخذ تصمیم درباره کلیه امور اداری ، مالی ، استخدامی ، عزل و نصب ،

باز خرید و اخراج کارکنان در حدود آئین نامه ها و مقررات مربوطه .

د- انجام مکاتبات اداری با اشخاص حقیقی و حقوقی .

ه- افتتاح حساب در بانکها و معرفی اعضاء هیات مجاز و صدور اجازه پرداخت و امضا

چکها صادره از حسابهای بانکی شرکت با رعایت مقررات مربوطه .

و- تفویض اختیار در امور اجرائی به هر یک از اعضاء هیات مدیره و کارکنان شرکت به تشخیص و با مسئولیت خود .

ز- تهیه و تنظیم دستورالعمل و روشهای جاری شرکت بر اساسی خط مشی اساسی

و برنامه های کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی ، جهت تصویب هیات مدیره .

ح- نظارت بر حسن اجرای مقررات این اساسنامه و آئین نامه های مالی و معاملات

اداری ، استخدامی و اجرائی و سایر قوانین مربوطه .

ط- نمایندگی شرکت در برابر اشخاص حقیقی و مراجع قضائی و سازمانهای دولتی

موسسات عمومی و خصوصی اعم از داخلی و خارجی با حق انتخاب وکیل .

ی- اتخاذ تصمیم و اقدام نسبت به کلیه امور عملیات شرکت با استثنای آنچه

از وظایف هیات مدیره و سایر مراجع ذیربط است .

ماده ۱۴- رئیس هیات مدیره و مدیر عامل میتواند با تصویب شورای عالی شرکتها

- یک نفر از اعضا هیات مدیره را بعنوان قائم مقام خود تعیین نماید که در غیاب وی وظایف رئیس هیات مدیره و مدیر عامل را انجام دهد و در این صورت قائم مقام کلیه وظایف و اختیارات و حق امضای رئیس هیات مدیره و مدیر عامل را دارا خواهد بود .
- ماده ۱۵ - کلیه چکها و اسناد و اوراق مالی و تمهیدات و قراردادها با امضاء رئیس هیات مدیره و مدیر عامل به اتفاق یکی از اعضا هیات مدیره معتبر خواهد بود .
- ماده ۱۶ - حسابرس (بازرس) با پیشنهاد دوزیر امور اقتصادی و دارائی و تصویب مجمع عمومی برای یکسال انتخاب میشود و انتخاب مجدد وی بلا مانع است .
- ماده ۱۷ - وظائف و اختیارات حسابرس (بازرس) بشرح ذیل میباشد .
- الف - انجام کلیه عملیات حسابرسی شرکت و همچنین کلیه وظایف و اعمال اختیاراتی که بموجب قانون تجارت برای بازرس شرکتهای سهامی تعیین شده است .
- ب - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به ترازنامه و حساب سود و زیان و سایر صورتحسابهای مالی شرکت و تهیه گزارش لازم جهت طرح در مجمع عمومی . حسابرس (بازرس) با دید یک نسخه از گزارش خود را جهت اطلاع به هیات مدیره تسلیم نماید .
- تیمبره ۱ - حسابرس (بازرس) با اطلاع رئیس هیات مدیره و مدیر عامل حق مراجعه به کلیه دفاتر ثبتی و بدهیها ، اسناد ، مدارک و قراردادها و سایر اسناد شرکت را خواهد داشت .
- تیمبره ۲ - حسابرس (بازرس) حق مداخله در امور جاری و اجرایی شرکت را ندارد و نسبت به اقدامات او نباید موجب تاخیر یا توقف در جریان امور شرکت گردد .
- تیمبره ۳ - هیات مدیره موظف است یک نسخه از ترازنامه و حساب سود و زیان هر سال را حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد در اختیار حسابرس (بازرس) قرار دهد و حسابرس (بازرس) نیز مکلف است گزارش خود را در روز قبل از تشکیل مجمع عمومی در اختیار مجمع عمومی قرار دهد .

فصل سوم

سایر مقررات

- ماده ۱۸ - سال مالی شرکت از اول فروردین ماه هر سال آغاز و در آخر اسفندماه همان سال به پایان میرسد . آغاز دوره مالی سال تا سیس تاریخ تشکیل شرکت خواهد بود .
- ماده ۱۹ - هزینه های شرکت منحصر الزم محل درآمدهای خود تا مین خواهد شد و به هیچ عنوان مبلغی بابت هزینه هزینه های جاری از محل بودجه عمومی کل کشور به شرکت

پرداخت نخواهد شد .

ماده ۲۰ - تغییرات و اصلاحات لازم در اساسنامه بنابه پیشنهادهای مجمع عمومی ، تأیید هیات وزیران و تصویب کمیسیون بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران بعمل خواهد آمد .

ماده ۲۱ - انحلال شرکت با پیشنهاد مجمع عمومی و تصویب هیات وزیران خواهد بود .

ماده ۲۲ - سایر موضوعات و مواردی که در این اساسنامه پیش بینی نگردیده است بترتیب تابع قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه موضوع آن قانون تشکیل وزارت بازرگانی و قانون تجارت میباشد .

ماده ۲۳ - این اساسنامه مشتمل بر ۲۴ ماده و ۸ تبصره در جلسه علنی مورخ ۱۳۶۰/۰۰/۱۳ بتصویب مجلس شورای اسلامی ایران رسیده و لازم الاجراست .
وزارت بازرگانی مکلف است پس از تعیین فهرست کالاهای موضوع فعالیت شرکت ، مبلغ سرمایه اولیه ترا (موضوع ماده ۱۱ اساسنامه) جهت تصویب به هیات وزیران پیشنهاد نماید .

بسمه تعالی

اساسنامه مرکز خرید

فصل اول

کلیات

ماده ۱ - در اجرای ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوب مورخ ۱۳۶۰/۰۰/۰۰ مجلس شورای اسلامی ایران مرکز خرید بصورت شرکت سهامی و به مدت نامحدود و بر اساس مقررات این اساسنامه و قانون مذکور تشکیل و اداره میگردد .

تبصره - در این اساسنامه از این پس به اختصار بجای ((مرکز خرید)) و ((قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوب مورخ / / ۱۳۶۰)) بترتیب (مرکز) و ((قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی)) آورده میشود .

ماده ۲ - محل اصلی مرکز در تهران است و در صورت لزوم میتواند به پیشنهاد

هیات مدیره و تأیید شورای عالی مراکز (موضوع ماده ۵ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) و تصویب مجمع عمومی در سایر نقاط کشور شعبه یا نمایندگی تأسیس نماید.
تبصره ۱ - مرکز میتواند امور بازرگانی خود در خارج از کشور را بطریق دولتی یا غیر دولتی نمایندگی خارج از کشور (موضوع ماده ۲۶ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) انجام دهد.

تبصره ۲ - محل اصلی مرکز با پیشنهاد هیات مدیره تأیید شورای عالی مراکز و تصویب مجمع عمومی میتواند به هر نقطه ای از کشور تغییر یابد.
ماده ۳ - هدف مرکز عبارتست از انجام فعالیت های بازرگانی لازم در جهت اجرای کلیه خط مشی های مربوط به دولتی کردن بازرگانی خارجی در زمینه خرید کالا، مواد و خدمات بازرگانی موضوع فعالیت خود از خارج از کشور.
تبصره ۱ - از این پس در این اساسنامه بجای (کالا، مواد و خدمات بازرگانی) به اختصار ((کالا)) آورده میشود.

تبصره ۲ - با استناد ماده ۲۰ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی، فهرست کالاهای موضوع فعالیت مرکز تغییر در آن با پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی خواهد بود.

ماده ۴ - وظائف و اختیارات مرکز در جهت نیل به هدف مذکور در ماده ۴ این اساسنامه عبارت است از:

الف - خرید کلیه مقادیر هر یک از اقلام کالاهای موضوع فعالیت خود از خارج از کشور که توسط شرکت خدمات بازرگانی مربوطه (موضوع ماده ۱۴ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) طبق برنامه زمان بندی شده موضوع ماده ۲۲ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و تبصره ذیل آن سفارش داده شده است.

ب - نظارت و کنترل بر خرید آن قسمت از کالاهای موضوع فعالیت خود که توسط سایرین از خارج از کشور خریداری میشود (موضوع تبصره های ۲ و ۳ ماده ۸ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی).

ج - خرید هر یک از کالاهای موضوع فعالیت خود در خارج از کشور بمقداری بیش از مقدار سفارش شده توسط شرکت خدمات بازرگانی مربوط و فروش آن مقدار بمنظور تأمین کالا به قیمت مناسب و تعویب سود.

د - انجام و رعایت کلیه مقررات و وظائف مربوطه که در اساسنامه مرکز، قانون

دولتی کردن بازگانی خارجی و آئین نامه های موضوع آن و سایر قوانین و مقررات مربوط به مراکز تعیین شده است .

هـ - انجام سایر عملیات لازم در زمینه وظائف موضوع فعالیت خود طبق مقررات اساسنامه ، قانون دولتی کردن بازگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه آن .
ماده ۵ - سرمایه اولیه مرکز مبلغ ریال منقسم به

سهم ریالی بانام می باشد که از محل تامین و پرداخت خواهد شد و کلیه سهام متعلق به دولت است .

فصل دوم

ارگان مرکب

ماده ۶ - مرکز دارای ارگان ذیل است .

الف - مجمع عمومی .

ب - هیات مدیره .

ج - مدیر عامل

د - حسابرس (بازرس) .

ماده ۷ - مجمع عمومی متشکل از وزیر بازرگانی به عنوان رئیس مجمع عمومی و وزیر امور اقتصادی و دارائی ، وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه ، وزیر امور خارجه و رئیس کل بانک مرکزی ایران می باشد .

ماده ۸ - وظایف و اختیارات مجمع عمومی .

الف - تعیین خط مشی ها و تصویب برنامه های کلی مرکز .

ب - انتخاب و عزل رئیس هیات مدیره و مدیر عامل و اعضاء هیات مدیره به پیشنهاد وزیر بازرگانی .

ج - انتخاب و عزل حسابرس (بازرس) به پیشنهاد دوزیر امور اقتصادی و دارائی .

د - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش های شورای عالی مراکز ، حسابرس (بازرس) هیات مدیره و مدیر عامل و اتخاذ تصمیم نسبت به آنها .

ه - تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان و بودجه سالانه مرکز .

و - پیشنهاد افزایش و پکاهش سرمایه مرکز به هیات وزیران .

ز - تعیین حقوق مدیر عامل و اعضاء هیات مدیره و حق الزحمه حسابرس (بازرس)

ح- اتخاذ تصمیم نسبت به پیشنهاد شورای عالی مراکز در مورد پرداخت هرگونه کمک مالی به سایر مراکز موضوع ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی، از محل درآمدها و اندوخته های مرکز و پرداخت هرگونه کمک مالی از آنها .

ط- اتخاذ تصمیم در مورد ارجاع دعاوی بدواری و یا صلح و سازش و توافق در دعاوی با توجه به مقررات و قوانین مربوطه کشور .

ی- اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که بر اساس اساسنامه قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های موضوع آن بمعهده مجمع عمومی واگذار می شود .

تبصره - مجمع عمومی می تواند هر یک از وظایف و اختیارات فوق را با مسئولیت خود به شورای عالی مراکز تفویض نماید .

ماده ۹- مجمع عمومی عادی سالی یکبار حداکثر تا پایان شهریور ماه هر سال با حضور اکثریت اعضا دعوت وزیر بازرگانی تشکیل میگردد . در صورت ضرورت مجمع عمومی عادی بدعوت وزیر بازرگانی و بدخواست هر یک از نامبردگان ذیل بطور فوق العاده تشکیل خواهد شد .

الف - دوفرازی مجمع عمومی .

ب - اکثریت اعضای شورای عالی مراکز .

ج - هیات مدیره با توافق حداقل ۲ نفر از اعضای شورای عالی مراکز .

د - مدیر عامل با توافق حداقل ۳ نفر از اعضای شورای عالی مراکز .

ه - حسابرس (بازرس) .

ماده ۱۰ - هیات مدیره از پنج عضو موظف تشکیل میشود که به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی برای مدت سه سال انتخاب میشوند . انتخاب مجدد آن سال در پایان هر دوره بلامانع است .

ماده ۱۱ - وظائف و اختیارات هیات مدیره بشرح ذیل می باشد .

الف - تهیه و تنظیم برنامه های کلی مرکز جهت طرح در مجمع عمومی .

ب - تصویب دستور العمل ها و روش های جاری مرکز بر اساس خط مشی ها و برنامه های کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی و اجرای مصوبات مربوطه مجمع عمومی .

ج - تهیه و تنظیم ترازنامه و حساب سود و زیان ، بودجه و گزارش عملیات سالانه

جهت طرح در مجمع عمومی با رعایت مقررات مربوطه .

د - تهیه گزارش توجیهی در مورد افزایش یا کاهش سرمایه جهت طرح در مجمع عمومی .

ه - بررسی و پیشنهاد ارجاع دعاوی بدواری و تعیین داوری یا ختم دعاوی سازش و یا

استرداد دعوا ، به مجمع عمومی ،

و - بررسی و پیشنهادها در اجراء ، فایدهات جهت طرح در مجمع عمومی ،
ز - تشخیص مطالبات مشکوک الوصول و بالأوصول و پیشنهاد آن جهت اتخاذ تصمیم
مجمع عمومی .

ح - پیشنهاد تأسیس شعبه یا نمایندگی جهت اتخاذ تصمیم به شورای عالی مراکز
باعتبار مقررات مربوطه .

ط - پیشنهاد تغییر محل اصلی مرکز به هر نقطه ای از کشور به شورای عالی مراکز .
ی - تهیه گزارش توجیهی در مورد دریافت کمک از سایر مراکز موضوع ماده یک قانون
دولتی کردن بازرگانی خارجی جهت طرح در شورای عالی مراکز .
ک - تهیه گزارش توجیهی در مورد درخواست اشتغال بازنشستگان در مرکز جهست
ارائه به وزیر بازرگانی .

ل - تصویب معاملات و قراردادها بر اساس آئین نامه مالی و معاملاتی .
م - تهیه گزارش توجیهی در زمینه تغییر در آئین نامه های مالی و معاملاتی و اداری
و استخدامی و اجرایی جهت ارائه به شورای عالی مراکز .

ن - اتخاذ تصمیم در مورد مسائلی که رئیس هیات مدیره و مدیر عامل در هیات مدیره
مطرح مینمایند و مورد موادی که اتخاذ تصمیم نسبت به آنها وظایف مراجع صلاحیت دار
دیگر باشد .

ماده ۲ - جلسات هیات مدیره حداقل هفته ای یکبار با شرکت اکثریت اعضا
تشکیل میشود و تصمیمات متخذه با حداقل سه رای معتبر است .

ماده ۳ - مدیر عامل که ریاست هیات مدیره را بر عهده دارد بالاترین مقام اجرایی
مرکز بوده و با مسئولیت کامل امور مرکز اطبق مفاد اساسنامه و آئین نامه ها و مقررات مربوطه
اداره مینماید و دارای وظایف و اختیارات ذیل می باشد .

- الف - اجرای مصوبات و تصمیمات مجمع عمومی و هیات مدیره .
- ب - انجام کلیه امور اداری و اجرایی مرکز در حدود بودجه مصوب .
- ج - رسیدگی و اخذ تصمیم درباره کلیه امور اداری و مالی استخدامی ، عزل و نصب
و باز خرید و اخراج کارکنان در حدود آئین نامه ها و مقررات مربوطه .
- د - انجام مکاتبات اداری با اشخاص حقیقی و حقوقی .
- ه - افتتاح حساب در بانکها و معرفی امضای مجاز و صدور اجازه پرداخت امضاء
چکهای صادره از حسابهای بانکی مرکز با رعایت مقررات مربوطه .

و - تفویض اختیار در امور اجرائی به هیئت مدیره و یا کارکنان مرکز به تشخیص و با مسئولیت خود .

ز - تهیه و تنظیم دستور العمل و روشهای جاری مرکز بر اساس خط مشی ها و برنامه های کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی جهت تصویب هیئت مدیره .

ح - نظارت بر حسن اجرای مقررات این اساسنامه و آئین نامه های مالی و معاملاتی و اداری و استخدامی و اجرائی و سایر قوانین مربوطه .

ط - نمایندگی مرکز در برابر اشخاص حقیقی و مراجع قضائی و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی و خصوصی اعم از داخلی و خارجی با حق انتخاب وکیل .

ی - اتخاذ تصمیم و اقدام نسبت به کلیه امور و عملیات مرکز با استثنای آنچه از وظائف هیئت مدیره و سایر مراجع ذیربط است .

ماده ۱۴ - رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل میتوانند با تصویب شورای عالی مراکز یک نفر از اعضاء هیئت مدیره را بعنوان قائم مقام خود تعیین نمایند که در غیاب وی وظائف رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل را انجام دهد و در این صورت قائم مقام کلیه وظائف و اختیارات و حق امضای رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل را دارا خواهد بود .

ماده ۱۵ - کلیه چکها و اسناد و اوراق مالی و تمهیدات و رقبه داران را با امضاء رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل به اتفاق یکی از اعضا هیئت مدیره معتبر خواهد بود .

ماده ۱۶ - حسابرس (بازرس) مرکز با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارائی و تصویب مجمع عمومی برای یکسال انتخاب میشود و انتخاب مجدد وی بلامانع است .

ماده ۱۷ - وظائف و اختیارات حسابرس (بازرس) بشرح ذیل می باشد .
الف - انجام کلیه عملیات حسابرسی مرکز و همچنین کلیه وظائف و اعمال اختیاراتی

که بموجب قانون تجارت برای بازرس شرکتهای سهامی تعیین شده است .
ب - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به ترازنامه و حساب سود و زیان و سایر صورت حسابهای

مالی مرکز و تهیه گزارش لازم جهت طرح در مجمع عمومی . حسابرس (بازرس) باید یک نسخه از گزارش خود را جهت اطلاع به هیئت مدیره تسلیم نماید .

تبصره ۱ - حسابرس (بازرس) با اطلاع رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل حق مراجعه به کلیه دفاتر ، پرونده ها و اسناد ، مدارک و قراردادهای مرکز را خواهد داشت .

تبصره ۲ - حسابرس (بازرس) حق مداخله در امور جاری و اجرائی مرکز را نداشته و اقدامات او نباید موجب تاخیر یا توقف در جریان امور مرکز گردد .

تیمبره ۳- هیات مدیره موظف است یک نسخه از تراژنامه و حساب سود و زیان هر سال را حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد در اختیار حسابرس (بازرس) قرار دهد و حسابرس (بازرس) نیز مکلف است گزارش خود را ده روز قبل از تشکیل مجمع عمومی در اختیار مجمع عمومی قرار دهد.

فصل سوم

سایر مقررات

ماده ۱۸- سال مالی مرکز از اول فروردین ماه هر سال آغاز و در آواسنند ماهها منال به پایان میرسد. آغاز دوره مالی سال تاسیس تاریخ تشکیل مرکز خواهد بود.

ماده ۱۹- هزینه های مرکز متحصرا از محل درآمد های خود تا مین خواهد شد و بهیچ عنوان جملتی بابت هزینه های جاری از محل بودجه عمومی کل کشور به مرکز پرداخت نخواهد شد.

ماده ۲۰- تغییرات و اصلاحات لازم در اساسنامه بنا به پیشنهاد مجمع عمومی، تایید هیات وزیران و تصویب کمیسیون امور بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران بعمل خواهد آمد.

ماده ۲۱- انحلال مرکز با پیشنهاد مجمع عمومی و تصویب هیات وزیران خواهد بود.

ماده ۲۲- سایر موضوعات و مواردی که در این اساسنامه پیش بینی نگردیده است به ترتیب تابع قانون دولتی گردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه موضوع آن قانون تشکیل وزارت بازرگانی و قانون تجارت می باشد.

ماده ۲۳- این اساسنامه مشتمل بر ۲۳ ماده و ۹ تبصره در جلسه علنی مورخ ۱۳۶۰/۱۲/۱۳ تصویب مجلس شورای اسلامی ایران رسیده و لازم الاجرا است. وزارت بازرگانی مکلف است پس از تعیین فهرست کلاهای موضوع فعالیت مرکز مبلغ سرمایه اولیه آنرا (موضوع ماده ۵ اساسنامه) جهت تصویب به هیات وزیران پیشنهاد نماید.

بسمه تعالی

اساسنامه مرکز صدور

فصل اول

کلیات

ماده ۱- در اجرای ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوبه مورخ ۱۳۶۰/۰۷/۱۳ مجلس شورای اسلامی ایران، مرکز صدور بصورت شرکت سهامی و بمدت نامحدود و بر اساس مقررات این اساسنامه قانون مذکور تشکیل و اداره میگردد.

تیمبره - در این اساسنامه از این پس به اختصار بجای "مرکز صدور" و "قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی مصوبه مورخ ۱۳۶۰/۰۷/۱۳" بترتیب "مرکز" و "قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی" آورده میشود.

ماده ۲- محل اصلی مرکز در تهران است و در صورت لزوم میتواند به پیشنهاد هیات مدیره و تایید شورای عالی مراکز (موضوع ماده ۵ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) و تصویب مجمع عمومی در سایر نقاط کشور، شعبه یا نمایندگی تأسیس نماید.

تیمبره ۱- مرکز میتواند امور بازرگانی خود در خارج از کشور را بطریق ذیل تر نمایندگی خارج از کشور (موضوع ماده ۲۶ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) انجام دهد.

تیمبره ۲- محل اصلی مرکز با پیشنهاد هیات مدیره و تایید شورای عالی مراکز و تصویب مجمع عمومی میتواند به هر نقطه ای از کشور تغییر یابد.

ماده ۳- هدف مرکز عبارتست از انجام فعالیت های بازرگانی لازم در جهت اجرای کلیه خط مشی های مربوط به دولتی کردن بازرگانی خارجی در زمینه صدور کالا، مواد و خدمات بازرگانی، موضوع فعالیت خود به خارج از کشور.

تیمبره ۱- از این پس در این اساسنامه بجای (کالا، مواد و خدمات بازرگانی) به اختصار (کالا) آورده میشود.

تیمبره ۲- باستانداده ۲ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی، فهرست کالاهای موضوع فعالیت مرکز و تغییر در آن، به پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی خواهد بود.

ماده ۴- وظائف و اختیارات مرکز در جهت نیل به هدف مذکور در ماده ۴ پیوستن

اساسنامه عبارت است از .

الف - صدور مقادیر مجاز (موضوع تبصره یک ماده ۹ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) از هر یک از اقلام کالاهای موضوع فعالیت خود به خارج از کشور که بر اساس مقررات مربوطه آئین نامه اجرائی قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی از داخل کشور خریداری نموده است .

ب - نظارت و کنترل بر صدور آن قسمت از کالاهای موضوع فعالیت خود که توسط سایرین به خارج از کشور صادر میشود (موضوع ماده ۹ و تبصره ۲ قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی) .

ج - خرید داخلی کالاهای موضوع فعالیت خود ، بمنظور صدور به خارج از کشور ، بر اساس مقررات آئین نامه اجرائی قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی .
د - انجام اقدامات لازم در جهت حمایت و ارشاد و توسعه صادرات کالاهای موضوع فعالیت خود .

ه - برنامه ریزی در جهت به نمایش گذاردن کالاهای موضوع فعالیت خود ، بمنظور بازاریابی و معرفی کالاهای مذکور .

و - انجام و رعایت کلیه مقررات و وظائف مربوطه که در اساسنامه مرکز ، قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های موضوع آن و سایر قوانین و مقررات مربوط به مراکز تعیین شده است .

ز - انجام سایر عملیات لازم در زمینه وظائف موضوع فعالیت خود طبق مقررات اساسنامه ، قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه آن .

ماده ه - سرمایه اولیه مرکز مبلغ ریال منقسم به سهم
..... ریالی بانام میباشد که از محل تأمین و پرداخت خواهد شد و کلیه سهام متعلق به دولت است .

فصل دوم
ارکان مرکز

ماده ۶- مرکز دارای ارکان ذیل است .

الف - مجمع عمومی .

ب - هیات مدیره .

ج - مدیرعامل .

د - حسابرس (بازرس)

ماده ۷- مجمع عمومی متشکل از وزیر بازرگانی به عنوان رئیس مجمع عمومی ، وزیر امور اقتصادی و دارائی ، وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه ، وزیر امور خارجه و رئیس کل بانک مرکزی ایران میباشد .

ماده ۸- وظائف و اختیارات مجمع عمومی .

الف - تعیین خط مشی ها و تصویب برنامه ها کلی مرکز .

ب - انتخاب و عزل رئیس هیات مدیره و مدیرعامل ، و اعضاء هیات مدیره

به پیشنهاد وزیر بازرگانی .

ج - انتخاب و عزل حسابرس (بازرس) به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارائی .

د - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش های شورای عالی مراکز ، حسابرس

(بازرس) ، هیات مدیره و مدیرعامل و اتخاذ تصمیم نسبت به آنها .

ه - تصویب ترانامه ، حساب سود و زیان و بودجه سالانه مرکز .

و - پیشنهاد افزایش و یا کاهش سرمایه مرکز به هیات وزیران .

ز - تعیین حقوق مدیرعامل ، اعضاء هیات مدیره و حق الزحمه حسابرس (بازرس)

ح - اتخاذ تصمیم نسبت به پیشنهادات شورای مراکز در مورد پرداخت هرگونه

کمک مالی به سایر مراکز موضوع ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی ، از محل

درآمدها و اندوخته های مرکز ، و یا دریافت هرگونه کمک مالی از آنها .

ط - اتخاذ تصمیم در مورد ارجاع دعاوی بدآوری و یا صلح و سازش و توافق در دعاوی

با توجه به مقررات و قوانین مربوطه کشور .

ی - اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که بر اساس اساسنامه ، قانون دولتی
کردن بازگانی خارجی و آئین نامه های موضوع آن بعهدہ مجمع عمومی واگذار می شود .
تصرفه - مجمع عمومی می تواند هر یک از وظائف و اختیارات فوق را با مسئولیت خود
به شورای عالی مراکز تفویض نماید .

ماده ۹ - مجمع عمومی عادی سالی یکبار حداکثر تا پایان شهریور ماه هر سال با حضور
اکثریت اعضا با دعوت وزیر بازگانی تشکیل میگردد . در صورت ضرورت مجمع عمومی
عادی بدعوت وزیر بازگانی و بدخواست هر یک از نامبردگان ذیل بطور فوق الصاده
تشکیل خواهد شد .

الف - دوفرازوزیر! عضو مجمع عمومی .

ب - اکثریت شورای عالی مراکز .

ج - هیات مدیره به اتفاق حداقل دوفرازا عضو شورای عالی مراکز .

د - مدیر عامل به اتفاق حداقل سه نفر از اعضای شورای عالی مراکز .

ه - حسابرس (بازرس) .

تصرفه - تصمیمات متخذہ مجمع عمومی با حداقل سه رای معتبر خواهد بود .

ماده ۱۰ - هیات مدیره از پنج عضو موظف تشکیل میشود که به پیشنهاد وزیر بازگانی

و تصویب مجمع عمومی برای مدت سه سال انتخاب میشوند .

انتخاب مجدد آنان در پایان هر دوره بلامانع است .

ماده ۱۱ - وظائف و اختیارات هیات مدیره بشرح ذیل میباشد .

الف - تهیه و تنظیم برنامه های کلی مرکز جهت طرح در مجمع عمومی .

ب - تصویب دستور العمل ها و روش های جاری مرکز بر اساس خط مشی ها و برنامه های

کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی و اجرای مصوبات مربوطه مجمع عمومی .

ج - تهیه و تنظیم ترازنامه و حساب سود و زیان ، بودجه و گزارش عملیات سالانسه

جهت طرح در مجمع عمومی باز عایت مقررات مربوطه .

د - تهیه گزارش توجیهی در مورد افزایش یا کاهش سرمایه جهت طرح در مجمع

عمومی .

ه - بررسی و پیشنهاد ارجاع دعاوی بدواری و تعیین داور و ا ختم دعوا به سازش و یا

استرداد دعوا به مجمع عمومی .

و - بررسی و پیشنهاد ا معاضات جهت طرح در مجمع عمومی .

- ز - تشخیص مطالبات مشکوک الوصول وبالاوصول وپیشنهاد آن جهت اتخاذ تصمیم مجمع عمومی .
- ح - پیشنهاد تاسیس شعبه نمایندگی جهت اتخاذ تصمیم به شورای عالی مراکز با رعایت مقررات مربوطه .
- ط - پیشنهاد تغییر محل اصلی مرکز به هر نقطه ای از کشور به شورای عالی مراکز .
- ی - تهیه گزارش توجیهی در مورد دریافت کمک از سایر مراکز موضوع ماده یک قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی جهت طرح در شورای عالی مراکز .
- ک - تهیه گزارش توجیهی در مورد درخواست اشتغال بازنهستان در مرکز جهت ارائه به وزیر بازرگانی .
- ل - تصویب معاملات و قراردادها بر اساس آئین نامه مالی و معاملاتی .
- م - تهیه گزارش توجیهی در زمینه تغییر در آئین نامه های مالی و معاملاتی ، اداری ، استخدامی و اجرائی ، جهت ارائه به شورای عالی مراکز .
- ن - اتخاذ تصمیم در مورد مسائلی که رئیس هیات مدیره و مدیر عامل در هیات مدیره مطرح مینماید ، مگر در مواردی که اتخاذ تصمیم نسبت به آنها از وظائف مراجع صلاحیت دارد دیگر باشد .
- ماده ۱۲ - جلسات هیات مدیره حداقل هفته ای یکبار با شرکت اکثریت اعضا تشکیل میشود و تصمیمات متخذه با حداقل سه رای معتبر است .
- ماده ۱۳ - مدیر عامل که ریاست هیات مدیره را برعهده دارد ، بالاترین مقام اجرائی مرکز بوده و با مسئولیت کامل امور مرکز را طبق مفاد اساسنامه و آئین نامه ها و مقررات مربوطه اداره مینماید و دارای وظائف و اختیارات ذیل می باشد .
- الف - اجرای مصوبات و تصمیمات مجمع عمومی و هیات مدیره .
- ب - انجام کلیه امور اداری و اجرائی مرکز در حدود بودجه مصوب .
- ج - رسیدگی و اخذ تصمیم درباره کلیه امور اداری ، مالی ، استخدامی ، عزل و نصب ، بازخرید ، و اخراج کارکنان در حدود آئین نامه ها و مقررات مربوطه .
- د - انجام مکاتبات اداری با اشخاص حقیقی و حقوقی .
- ه - افتتاح حساب در بانکها و معرفی امضاء های مجاز و صدور اجازه پرداخت و امضاء چکهای صادره از حسابهای بانکی مرکز با رعایت مقررات مربوطه .
- و - تفویض اختیار در امور اجرائی به هر یک از اعضاء هیات مدیره و یا کارکنان مرکز به تشخیص و با مسئولیت خود .

ز- تهیه و تنظیم دستورالعمل و روشهای جاری مرکز بر اساس خط مشی ها و برنامه های کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی ، جهت تصویب هیات مدیره .

ح- نظارت بر حسن اجرای مقررات این اساسنامه و آئین نامه های مالی و معاملاتی ، اداری ، استخدامی ، و اجرایی و سایر قوانین مربوطه .

ط- نمایندگی مرکز در برابر اشخاص حقیقی و مزاج و قضائی و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی و خصوصی اعم از داخلی و خارجی با حق انتخاب وکیل .

ی- اتخاذ تصمیم و اقدام نسبت به کلیه امور عملیات مرکز با استثنای آنچه از وظایف هات مدیره و سایر مراجع ذیربط است .

ماده ۴- رئیس هیات مدیره و مدیر عامل می توانند با تصویب شورای عالی مراکز یک نفر از اعضاء هیات مدیره را بعنوان قائم مقام خود تعیین نمایند که در غیاب وی بوظایف رئیس هیات مدیره و مدیر عامل را انجام دهد و در این صورت قائم مقام کلیه وظائف و اختیارات

و حق اضافی رئیس هیات مدیره و مدیر عامل را دارا خواهد بود .

ماده ۵- کلیه چکها و اسناد و اوراق مالی و تصدق و آو و قرار دادها با امضاء رئیس هیات مدیره و مدیر عامل به اتفاق یکی از اعضاء هیات مدیره معتبر خواهد بود .

ماده ۶- حسابرس (بازرس) با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارائی و تصویب مجمع عمومی برای یکسال انتخاب میشود و انتخاب مجدد وی بلا مانع است .

ماده ۷- وظائف و اختیارات حسابرس (بازرس) بشرح ذیل می باشد .
الف- انجام کلیه عملیات حسابرسی مرکز همچنین کلیه وظائف و اعمال اختیاراتی

که بموجب قانون تجارت برای بازرس شرکتهای سهامی تعیین شده است .
ب- رسیدگی و اظهار نظر نسبت به ترازنامه و حساب سود و زیان و سایر صورت حساب های

مالی مرکز و تهیه گزارش لازم جهت طرح در مجمع عمومی حسابرس (بازرس) باید یک نسخه از گزارش خود را جهت اطلاع به هیات مدیره تسلیم نماید .

تبصره ۱- حسابرس (بازرس) با اطلاع رئیس هیات مدیره و مدیر عامل حق مراجعته به کلیه دفاتر ، پرونده ها و اسناد ، مدارک و قرار دادهای مرکز خواهد داشت .

تبصره ۲- حسابرس (بازرس) حق مداخله در امور جاری و اجرایی مرکز را نداشته و اقدامات او نباید موجب تاخیر یا توقف در جریان امور مرکز گردد .

تبصره ۳- هیات مدیره موظف است یک نسخه از ترازنامه و حساب سود و زیان هر

سال را ، حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد در اختیار حسابرس (بازرس) قرار دهد
و حسابرس (بازرس) نیز مکلف است گزارش خود را در روز قبل از تشکیل مجمع عمومی
در اختیار مجمع عمومی قرار دهد .

فصل سوم

سایر مقررات

ماده ۱۸- سال مالی مرکز از اول فروردین ماه هر سال آغاز و در آستانه سال
همان سال پایان میرسد ، آغاز دوره مالی سال تاسیس - تاریخ - تشکیل مرکز خواهد بود .
ماده ۱۹- هزینه های مرکز منحصرا از محل درآمدهای خودتأمین خواهد شد و بهیچ
عنوان مبلغي بابت هزینه های جاری از محل بودجه عمومی کل کشور به مرکز پرداخت
نخواهد شد .

ماده ۲۰- تغییرات و اصلاحات لازم در اساسنامه بنا به پیشنهاد مجمع عمومی ،
تأیید هیات وزیران و تصویب کمیسیون امور بازرگانی مجلس شورای اسلامی ایران بعمل
خواهد آمد .

ماده ۲۱- انحلال مرکز با پیشنهاد مجمع عمومی و تصویب هیات وزیران خواهد بود .

ماده ۲۲- سایر موضوعات و مواردی که در این اساسنامه پیش بینی نگردیده است
بترتیب تابع قانون دولتی کردن بازرگانی خارجی و آئین نامه های مربوطه موضوع آن ،
قانون تشکیل وزارت بازرگانی و قانون تجارت می باشد .

ماده ۲۳- این اساسنامه مشتمل بر ۲۳ ماده و ۱ تبصره در جلسه علنی مورخ
/ / ۱۳۶۰ تصویب مجلس شورای اسلامی ایران رسیده و لازم الاجراست ، وزارت
بازرگانی مکلف است پس از تعیین فهرست کالاهای موضوع فعالیت مرکز مبلغ سرمایه
اولیه آنرا (موضوع ماده ۵ اساسنامه) جهت تصویب به هیات وزیران پیشنهاد نماید .